BERETE GA ŽE OD LETA 1963

PIPEC

NI PIPEC NOŽ,
KOT PAČ NI
ŽEBELJ ŠILO,
JE TOP,
A VENDARLE
IMA REZILO

ZLOBALIST LETO 56 – ŠT. 51 – CELJE, GRUDEN 2019 DARILO PRIDNIM

Nekaterim se zdi čudno, ker sosednjo vlado vodi Kurz. Drugi pa pravijo, da smo pri nas imeli že veliko kurčevih vlad.

Regija pokrajin

Predlog razdelitve na kmečke pokrajine, župani bodo odločili

Uredništvo Pipca je navdušeno nad čisto novo idejo o razdelitvi države na pokrajine in se sprašuje, zakaj se tega ni oblast domislila že pred 25 leti. Ker gre za projekt, s katerim se država podaja na povsem neznano področje, smo povprašali strokovnjake s tukajšnjih najpomembnejših šol, kako bi bilo najbolje razdeliti Savinjsko regijo na pokrajine tako, da bi bila škoda skupaj s stroški čim večja.

Po prvih odzivih stroke je jasno, da se pri ustanavljanju pokrajine ne smemo ozirati na Ljubljano in na Slovenijo, temveč se jih moramo lotiti sami. Zanesi se nase in na svoje prase, kakor je ob lanskih kolinah rekel neki mesar, sicer občinski svetnik.

Zato moramo na pokrajine najprej razdeliti Savinjsko razvojno regijo, v kateri svet županov že 15 let vodi slatinski župan Branko Kidrič in so si za podobne projekte nabrali veliko izkušenj, razdelili in nepovratno pa uspeli zagoniti že težke evropske milijone.

Strokovnjaki enotni

Dr. Jurček Dolinar s šentjurske kmetijske šole, smer upravljanje podeželja in pokrajine, meni, da bi morali regijo razdeliti na kmetijske in ostale pokrajine, pri čemer bi tako imenovanih ostalih nič ne financirali. S tem bi nastali le začetni povišani stroški za sanitarni pokop od lakote umrlih prebivalcev večjih naselij, kasneje pa z njimi ne bi imeli nobenih stroškov več. Podobno razmišlja prof. Cvetka Krispan s celjske šole za hortikulturo, a se zavzema, da bi prvotni stroški za pogrebe vključevali tudi cvetje in vence za pokojne. »Smrt mora biti lepa in kaj je lepšega od pokojnika, ki je zadovoljen z rožami?« pravi.

Da stroka na ustanovitev pokrajin gleda enotno, potrjuje tudi mag. Tita Cvetka Laznik z velenjske šole za okolje. Vendar opozarja, da bi se to izšlo le pod pogojem, če bi kmečko prebivalstvo ostalo na podeželju in ne bi sililo v izpraznjena mesta. Kar bi v mestih morda še ostalo starejših prebivalcev, bi jih preselili na obale Velenjskega jezera, da bi si sami lovili ribe in žabe, mlajše pa bi naselili na opuščena industrijska območja v Celju, da si ustanovijo univerzo kot visokotehnološko središče za zapravljanje zdravja.

Viški gredo na morje

Kakor vidimo, zametki pokrajin znotraj Savinjske regije že nastajajo in zato se prihodnosti, kjer ne bo nobenih komunalnih težav, ne smemo bati. Kadrovske presežke, ki bi nastali na občinah, bi poslali v celjski počitniški dom v Baški, ki je že zdaj ograjen, pri cerkvi nad zalivom pa je lepo pokopališče in tudi Goli otok je le uro plovbe oddaljen. Nekateri člani našega uredništva se še spomnijo, kako je tam in pripovedujejo, da je morje poleti toplo.

Občinske pokrajine

V življenju je tako, da stroka stoka, politika jo pa spoha. Bolj verjetna kot razdelitev Savinjske regije na kmečke pokrajine se zato zdi ideja, ki so jo lansirali župani večjih krajev. Po njej bi na primer Celjska pokrajina obsegala občine Celje, Vojnik, Štore, Dobrna in Laško, Žalska pokrajina Žalec, Prebold, Tabor, Vransko, Polzelo in Braslovče, Kozjanska pokrajina kozjanske in obsotelske občine s sedežem v Šentjurju ali Šmarju, Konjiška pokrajina seveda podpohorske občine, Mozirska pokrajina zgornjesavinjske, Velenjska pokrajina pa šaleške občine. To bi bilo nekaj čisto novega, nekaj, česar mlajši prebivalci niso še nikoli videli. Kakršne sreče smo, bo tako in nič drugače.

Zamisel, ki jo tiho mrmrajo bolj pametni ljudje, da bi namreč Savinjska pokrajina morala obsegati sedanjo regijo oziroma območje Celjske škofije, je očitno za na smeti. Prej se bo zgodilo, da si bo šaleška pokrajina priključila Koroško, če pa Koroška tega ne bo hotela, se bo šaleška priključila Koroški.

OZNANILO

Narodnoosvobodilni odbor Celje

poziva k vsesplošnim demonstracijam
proti ustanovitvi pokrajin in za priznanje Celja kot sedeža Družbe za avtoceste Slovenije.
Celje je treba obdati z obzidjem proti Turkom, katerega del je pri avtocesti že zgrajen, pravico stanovanja znotraj obzidja naj imajo samo premožni meščani (t. j. politiki in šušmarji), drugo prebivalstvo naj se ukvarja s poljedelstvom in živinorejo.
Kdor se strinja z zahtevami, naj se malo zbere in še enkrat razmisli. Demonstracije bodo v lepem vremenu na Trgu Celjskih knezov, v slabem vremenu pa Narodnem domu.
Dan in uro še sporočimo.

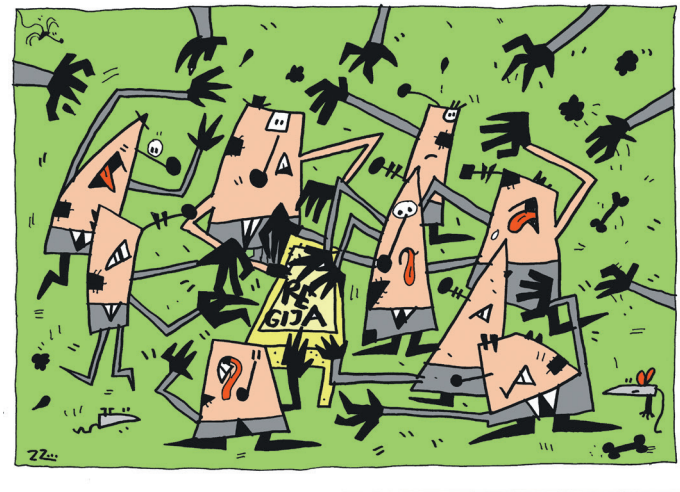

»Pješaci« skoraj zanetili vojno

Župan preprečil spopad s Hrvati.

Nedavni incident v Šentjurju je skoraj povzročil vojaški spopad med Slovenijo in Hrvaško. Najhujše je preprečila prisebnost šentjurskega župana Diacija. Ob sramežljivem molku pristojnih organov ter tavanju v megli medijev v službah resnice, desnice in levice Pipec ekskluzivno razkriva, kaj se je dogajalo.

Na gradbišču ene od kolesarskih in pešpoti v Šentjurju se je pojavil prometni kažipot z napisom v hrvaščini »PJEŠACI«, ki je povrhu vsega pešce usmerjal v desno. Šentjurčani in drugi zavedni domoljubi, so bili v šoku. Od kod globoko na ozemlju suverene Slovenije hrvaški napis? So lakomni Hrvati prestavili meddržavno mejo s Sotle na Pešnico? Je slovenska vlada zabarantala Kozjansko za Piranski zaliv? Odgovorni za nacionalno varnost, ki bi o tem morali kaj vedeti in ukrepati, pa so, menda v interesu te varnosti, molčali.

Mahnič ni tvital

Glede na dogajanje v Sovi in okoli nje verjetno v Ljubljani sploh ne bi bili obveščeni o incidentu, če šentjurski poslanec Desusa Robert Polnar ne bi o njem obvestil strankarskega šefa in obrambnega ministra Karla Erjavca. Ta ima v tem času veliko hujše skrbi, kot je obramba države, in da mu ne bi spet kdo očital, da mešetari s Hrvati, je Polnarjevo informacijo posredoval predsedniku parlamentarnega odbora za obrambo Žanu Mahniču, češ: »Naj se on s tem ukvahja in tvita.« Mahnič pa tokrat ni tvitnil, ampak je po tajni pošti zahteval takojšnjo skupno sejo njegovega odbora, Toninove KNOVS, Šarčevega sveta za nacionalno varnost, načelnice generalštaba SV Alenke Ermenc, ki so jo potegnili z bolniške in vrhovnega poveljnika združenih vaških straž Andreja Šiška, ki so ga odtrgali od menažke s pasuljem na položaju ob Kolpi.

Tudi Kozjanska varda

Šiško je na burni seji za zaprtimi vrati poročal, da je že ustanovil Kozjansko vardo in njenim borcem namesto plastičnih imitacij razdelil prave vodne pištole. Tonin je zahteval odstavitev direktorja Sove, ki spet ni nič vedela o sovražnih aktivnostih sosedov na slovenskem ozemlju, Mahnič pa izredno sejo parlamenta, ki naj razglasi vojno s Hrvaško ter pošlje na mejo med državama združene enote slovenske vojske, policije in vaških straž.

»Pješakov« ni več

Ravno ko je razprava dosegla vrelišče, je na sejo prišel tudi premier Šarec in povedal, da je nekoliko zamudil, ker se je po viberju pogovarjal s šentjurskim županom Diacijem. Ta ga je obvestil, da so občinski redarji po njegovem ukazu odstranili incidentni kažipot v hrvaščini, ki so ga tja postavili malo šlampasti izvajalci gradbenih del. Dramatična seja se je tako na srečo končala brez vojne napovedi Hrvatom. Mahnič in Tonin pa nista tokrat o njej ničesar sčivkala.

Lažni napad na Slovenijo so odstranili šentjurski redarji.

OZNANILO

Uredništvo Pipca zavrača sume in namigovanja, da je strogo zaupne podatke o ozadju incidenta v Šentjurju dobilo od Sove ali hrvaških vohunov. Pipec namreč objavlja samo verodostojne informacije iz zanesljivih virov.

Slovenske zveri

Slovenci v lov smo se podali:
ogrožajo različne nas živali.
Nevarni so nam bili medvedi,
ker da gostijo se pri skledi,
še zajec nam je bil nevaren,
čeprav je strah bolj malo stvaren.
Smo tudi glasen vik zagnali,
ko nas »napadli« so šakali.
Ko so zavijali volkovi,
strahovi so nastali novi.
Ko mislimo, da vse je preč,
da mirno lahko gremo leč,
pojavi se nevarnost nova:
na okno nam potrka Sova.
Da pametna res to je ptica,
in glavna zanjo je – resnica?
Pri nas obnaša se drugače:
dela bolj po - tako – domače!

Garači

V Šarčevi vladi ni nesposobnih ministrov. Vsi člani pa se trudijo, da se ta primanjkljaj ne pozna pri njenem delu.

Čuječi sosedje

Sodeč po prisluškovalnih aferah je hrvaška oblast bolj kot naša pripravljena prisluhniti slovenskim državljanom.

Planet TV

Kritiki LMŠ pravijo, da največja vladna stranka nima programa. Kako, da ga nima? Saj ima svojo televizijo!

Smolčki

Po tistem, kar dobimo po vsakih parlamentarnih volitvah, bi lahko sklepali, da volilne komisije po zaprtju volišč odprejo Pandorino skrinjico.

Vrtec

Odnosi med koalicijskimi partnerji spominjajo na otroško igro slepe miši. Eden miži, drugi pa ga suvajo in pljuvajo. Potem se pa zamenjajo ...

Pridni ali hrabri?

Pri uresničevanju evropskih direktiv je vlada pripravljena odločno braniti nacionalne interese Slovenije. V njihovi obrambi je zavzela klečeči položaj.

Sto dni miru novi vladi

Smo na volitvah manjše zlo izbrali,
da malo zraste še, sto dni mu dali.
Še preden se izteklo je premirje,
je v koaliciji frčalo perje.
Čeprav v demokraciji je v navadi,
da opozicija nagaja vladi,
pri nas v praksi takšna je razlika,
da vlada sama stolčke si spodmika.

Kleptokrati

Lopovi so na oblasti:
so h koritom se povzpeli,
ker lisjaki so dojeli,
da drugje ni več kaj krasti.

Novi časi ...

V socializmu raje smo molčali,
v demokraciji brez besed ostali.

PIPČEV VSEVED

Koalicija nas prepričuje, da vidi luč na koncu tunela, opozicija pa vpije, da te luči ni in da smo globoko v temi. Kdo tu zavaja javnost?

Ne bodite tako sumničavi do kredibilnosti naših politikov! Morda pa koalicija in opozicija nista v istem tunelu.

Ali bomo v Sloveniji kdaj dobili normalno oblast?

Težko, dokler ustava določa, da mora biti vsaka oblast omejena. Ustavna določila pa si pri nas razlaga vsak po svoje.

Ali je politika znanost?

Nikakor! Znanstveniki delajo poskuse na živalih.

Bo stranka Desus glede na zdajšnje notranje prepire na naslednjih volitvah sploh še prestopila parlamentarni prag?

Odvisno od tega, kako dobro bo pred tem pometla pred lastnim pragom.

Zakaj je v Sloveniji toliko zgrešenih naložb?

Saj v bistvu ni nobena zgrešena. Vsaka, ki velja za zgrešeno, prej ali slej zadene naše žepe.

Ali naj država dovoli sežiganje odpadkov v TEŠ 6?

Veljalo bi poskusiti. Morda pa bodo tam pokurili kaj manj evrov, če jih bodo mešali s smetmi.

Se Bratuškova brati z gasilci?

Je na pomolu nov koalicijski spopad med SAB in Desusom?

Že tako pregreto ozračje med strankami vladne koalicije je dodatno zakuril še skrivnostni obisk ministrice za slepi tir in počasno gradnjo hitrih cest in predsednice po njej krščene stranke SAB Alenke Bratušek na Rečici ob Savinji. Levi pesimisti in desni optimisti vidijo v njem še zadnji žebelj v krsti koalicijskega peterčka.

Z ministrstva MSTPGHC so sicer uradno sporočili, da se je Bratuškova prišla na Rečico pozanimati, kako se zaradi zapletov pri odkupu zemljišča v začaranem krogu vrtijo aktivnosti za zgraditev krožišča na odcepu z glavne ceste proti občinskem središču. Ogledala si je tudi gasilsko vajo reševanja ob prometni nesreči v krožišču, ki ga še ni. Rečiški gasilci se namreč že zdaj pripravljajo in usposabljajo za primer, če po kakšnem čudežu krožišče enkrat bo, so sporočili z ministrstva.

V Desusu pa so zastrigli z ušesi, ko je v javnost pricurljala informacija, da se je ministrica Bratuškova po uspešni vaji udeležila tudi gasilske veselice. Kot je znano, sodijo gasilci pod obrambni resor ministra Karla Erjavca, ki si jih lasti tudi kot pomembno volilno bazo svojega Desusa. Na pomoč poplavajenih gasilcev pa računa tudi v času, ko mu pred bližnjim volilnim kongresom Desusa teče voda v grlo. Erjavec je zato označil bratenje Bratuškove z rečiškimi gasilci kot zaroto in poskus, da bi mu speljala tudi njihove volilne glasove, tako kot mu poskuša speljati upokojene volivce. Njuni stranki SAB in Desus namreč zadnje čase tekmujeta v tem, katera od njiju je bolj zaslužna za blaginjo naših upokojencev. Ti pa so ob takšnem puljenju za njihove glasove zbegani in ne vedo, komu naj bodo hvaležni za nekaj centov višje penzije.

Nič manj kot upokojenci pa niso zbegani v opoziciji, kjer ne vedo več, kako naj se lotijo rušenja vlade, v kateri se ministri sami spotikajo med seboj. Janez Janša je že napovedal, da bo SDS vložila ustavno obtožbo proti celi vladi, ki se s sesuvanjem koalicije vmešava v delo opozicije.

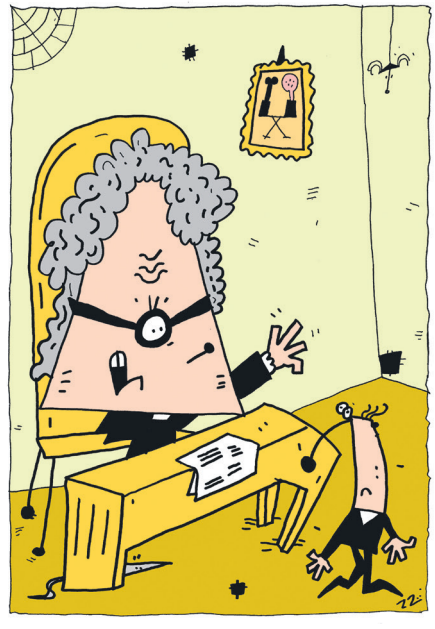

»Gospod sodnik, imate osumljence za gospodarski kriminal, imate tudi obtožene, obsojenih pa zelo malo. Kakšna pravna država je to?«
»Ne bodite no tako zahtevni! Vsega pa res ne moremo imeti.«

Še so rezerve! Podplat še ni koža čez in čez postala!

Trije na pragu revščine

Miklavž, Božiček in Dedek Mraz zahtevajo višje pokojnine, Šarec jih ne jebe

Sveti Nikolaj, bolj znan kot Miklavž, njegov polbrat, ekonomski migrant Božiček in Dedek Mraz izpod Triglava so na vlado naslovili odprto poslanico, s katero zahtevajo povišanje svojih pokojnin.

»Vsak upokojenec ima pravico zahtevati večjo in tudi mi jo zahtevamo. Čeprav smo bili že zdavnaj upokojeni, kolega Nikolaj v Turčiji, kolega Božiček na Nizozemskem, tovariš Mraz pa v rajnki Jugoslaviji, se naše pokojnine niso usklajevale z rastjo stroškov,« so zapisali v poslanici, ki jo naslavljajo na otroke, da bi ti pritisnili na vlado.

Znano je, da naša vlada rada prisluhne otrokom, še v parlament jih vsako leto za en dan povabi, potem pa nanje pozabi in se krega s cerkvijo o tem, kdo naj otrokom šolanje plačuje. Sveta moža in mitološko bitje v skrbi in ljubezni otrokom doslej niso odrekli daril, čeprav so njihove pokojnine bedne. Pred leti pa so se jim začeli stroški strahovito povečevati in zdaj imajo tega dovolj.

Razrez stroškov

Takole pišejo: »Spoštovana vlada, ki vse ve in nič ne opazi! Nekoč je kolega Nikolaj otroke obiskoval na večer svojega godu in mnogi peklenščki so mu pomagali pri razdeljevanju oranž in piškotov za pridne ter šib za poredne otroke. Danes sveti Nikolaj dela več ne zmore, saj so se hudiči zaposlili v javni upravi, šib božjih mu nihče ne plete, pomaranče mora na vedra kupovati v nemških samopostrežbah, piškote pa na Hrvaškem, kjer so cenejši. Takšnih stroškov pa s skromno penzijo ne zmore.«

Božiček in dedek Mraz imata še več izdatkov za otroke. Njuna zgodba je zaskrbljujoča: »Midva, torej Božiček in Dedek Mraz, sva nekoč lahko inkognito raznašala darila pod božično oziroma novoletno drevesce; prvi na božični večer, drugi na silvestrski večer. Nekako sva še razumela, ko je moral že v prejšnjem režimu Dedek Mraz hoditi na sindikalna obdarovanja otrok in tam afne guncati, v demokraciji pa morava to početi oba. Ampak naložili so nama ogromno dodatnega dela. Tako sva prisiljena delati od prižiga luči, tj. od 29. novembra do 31. decembra. Po slovenskih mestih morava otroke obiskovati vsak dan, ponekod tudi dvakrat dnevno, deliti morava bombone, se prijazno držati in vpiti Hohoho!, čeprav naju po kosteh trga in išijas zvija. Poleg tega so nama delovno mesto odredili na prostem, kjer je mraz, včasih tudi sneži, dodatka za nego in pomoč pa ne prejemava. Tudi uboge otroke zebe in mnogi mlajši jočejo in hočejo domov ... Z delom ne en dan, temveč vsak dan v decembru, naj bo petek ali svetek, so se nama strašno povečali stroški za raketno gorivo, za mažo za sanke, za seno in oves za jelenčke, pa tudi za dolge gate iz moherja. Zato oba in skupaj z Miklavžem zahtevava povišico penzije. V kolikor naši utemeljeni zahtevi ne bo ugodeno, bomo razmislili o svoji ukinitvi.«

Sprli so politike

Poslanica treh mož je sprožila burne odzive v vrstah parlamentarnih strank. Levica in SD predlagata povišanje penzije samo za Dedka Mraza, saj da druga dva nista resnični osebi. V NSi in SDS bi višjo pokojnino dodelili samo Božičku, saj je po njihovem Dedek Mraz ostanek preživele komunistične diktature, Miklavž pa migrant z Bližnjega Vzhoda, ki dela samo en dan v letu. Prvak SNS je izjavil, da on trenutno zaradi osebnih okoliščin nima denarja, prva ženska SAB pa je bila na drugem tiru in ni komentirala. Karl Erjavec, ki ima na čelu DeSUS-a daljši mandat, kot ga imajo v zgodovini zahodne civilizacije trije dobri možje, je pojasnil, da je on vedno zahteval višje penzije za pravljična bitja. Medtem se je zunanji minister Cerar iz kvote SMC že odpravil na turnejo na Finsko in v Rusijo, da bi z Božičkom in Dedkom Mrazom bilateralno pretresel problematiko. Predsednik vlade in LMŠ Šarec dejal, da Cerar ni zadnjič odletel brez njegove vednosti in pojasnil obrise možne rešitve: »Ne bo večjih penzij! Ni gnarja. Nej doma pr babah jamrajo! Ne bodo men ene izmišljene osebe rušile proračun!«

Sveti Miklavž (levo zadaj v belem, z rdečim gasilnim aparatom v roki) se je letos anonimno udeležil prižiga luči v Celju. Zamaskiran je bil v bradato pravljično vilo, da mu ne bi bilo treba teden dni pred godom otrokom deliti slaščic. Da se ne bi razkril, županu Bojanu Šrotu ni izročil šibe. Sicer pa je legendarni celjski župan tudi letos dokazal, da zna pritisniti na prave gumbe in je spretno pritisnil na stikalo in prižgal luči. S tem je upravičil denar, ki mu ga daje Celje za honorarno županovanje.

Klobase za Cesto zelenega zlata

Prostorsko umeščanje hitrega razvoja pivske regije doživelo domiseln preobrat

Razlaščeni lastniki hiš, garaž, hlevov in ohišnic v Podgorju in Parižljah si lahko oddahnejo. Spočili si bodo lahko tudi protestniki s Polzele in iz Braslovč. Odločeno je. Cesta po tretji razvojni osi ne bo šla iz Velenja do Šentruperta, tudi iz Velenja do Arje vasi ne. V Ljubljani so prostorski načrtovalci sprejeli pobudo žalskega župana Janka Kosa, naj bo od Holmeca na meji z Avstrijo cesta speljana direktno na Fontano piv v Žalcu.

Presenetljivi odločitvi ni botrovalo pivo, čeprav so ga veliko spili, temveč fisibiliti študija o perspektivah razvoja regijskih središč Velenje in Celje. Ta je pokazala, da bosta Velenje in Celje do leta 2050 tako zaostala v razvoju, da bo najpomembnejše gospodarsko središče postal Žalec.

Nazadovanje Celja in Velenja

Celjska podjetja in javne ustanove bodo do sredine stoletja vsa zaprli, Šaleška dolina pa se bo do takrat pogreznila v ugrezninska jezera. Nasprotno pa bo v Občini Žalec po izdelanih projekcijah v naslednjih 30 letih zraslo 318 majhnih pivovarn. Zato je edino smiselno s hitro cesto povezati Avstrijo direktno s Fontano piv v Žalcu. V Avstriji se bo cesta navezala na relacijo Celovec-Salzburg-Muenchen, kjer bodo do takrat ukinili prireditev Oktoberfest, ker premalo nese.

Do ukinitve Oktoberfesta bo neminovno prišlo prav zaradi Žalca, kjer imajo prav tako Oktoberfest, saj ga tu ljudje več nesejo, tudi klobase pa so v Žalcu mnogo cenejše. V Celju se s tem sicer ne strinjajo, gospodarska zbornica je celo objavila, da se globoko ne strinja, a je predsednik in direktor Mesnin Izidor Krivec ostal rezerviran in je le vprašal, če se bo s tem res povečala prodaja klobas ...

Če bo več piva in bodo klobase ostale cenovno dostopne najširšemu krogu prebivalstva, menijo poznavalci Savinjčanov, ni pričakovati večjega odpora proti novi trasi. Ta bo s Koroške speljana po že znani trasi do Velenja, od tam bo po desetkilometrskem predoru pod Ponikovskim krasom dosegla občino Žalec v bližini Arnovskega gozda, kjer raste skladiščno transportni center Slovenije za pivo in klobase. Od Arnovskega gozda do Fontane piv in nazaj bodo udeležence popivanja in žretja klobas vozili s cestnimi vlakci.

Pivska cesta

Cesta zelenega zlata, kakor jo že imenujejo na ministrstvu za infrastrukturo, bo svetovna novost. Po zgledu vinskih cest bo imela po en nasprotni vozni pas, torej skupaj dva, a vozniki bodo konstantno videli štiri. Na vsaka dva kilometra bodo ob cesti počivališča za utrujene voznike in brezplačna stranišča za odtakanje piva. Popotnikom bodo na voljo tudi prospekti o slovenskem pivu in klobasah.

Pa vendar se kažejo možnosti novih zapletov. Iz Šmartnega ob Paki je župan Janko Kopušar sporočil, da morda bi pa oni vendarle imeli traso in bi bila na njej vinska cesta. Tudi Braslovče so si nenadoma premislile. Župan Tomaž Žohar predlaga, da bi v zgornjem delu cesta bila vinska, od Podgore do Šentruperta pa pivska. Župana Tabora Marko Semprimožnik in Vranskega Franc Sušnik zahtevata priključek na avtocesto pri centru varne vožnje Vransko, saj bi lahko tam za male denarje lahko postavili stalno postajo prometne policije za pihanje balončkov. V Preboldu razmišljajo spet drugače. Župan Vinko Debelak predlaga, da bi se cesta od Fontane v Žalcu nadaljevala do Prebolda in čez Marija Reko do Trbovelj. Ob poti bi imeli stojnice s slovensko potico, saj človek, ki veliko spije, rad tudi kaj malega poje.

Nikoli nisi sam. Država je vedno s teboj.

Gurmani

Slovenija je priljubljena gastronomska destinacija. Veliko državljanov se prehranjuje v javnih kuhinjah.

Dr. Cankar

»O, domovina, ti si kakor naše zdravstvo,« sta rekla zdravnik in medicinska sestra in odšla delat v tujino.

Šrot dela most, Breda stojo na glavi

Telovadna mrzlica zajela Celje, množica v mestnem jedru dela prevale in preskoke

Prej ko se bodo mestni svetniki navadili na misel, da bo celjski župan Bojan Šrot naredil most, bolje bo zanje, je svetnikom pojasnila podžupanja Breda Arnšek, prej tajnica na gimnaziji, zdaj pa učiteljica telesne vzgoje na občini.

Občinski svetniki so med pripravami na martinovanje po nemarnem predlagali razpravo o že sprejeti županovi odločitvi, da bo župan delal most. Bralcem je morda znano, da ima vedno manj težav s križem, zato župan ne bo delal navadnega mostu, temveč visečega, kar se za njegova leta tudi bolj spodobi.

Ker župana takrat, ko je podžupanja delala red med svetniki, ni bilo na seji, so se nekateri svetniki (to velja tudi za žensko obliko) opogumili in prehiteli občinsko vodstvo. Predrzno in samovoljno so začeli izvajati različne fizkulturne like.

Svetnici županove liste Simona Oset-Hliš in Nataša Milohnoja sta delali ritmične vaje, županov svetnik Janko Požežnik je piskal na sodniško piščalko, nogometni komentator Dejan Obrez je navdušeno vpil: »Pa to ni mogoče!« Marijana Kolenko je medtem svoji svetniški skupini socialnih demokratov naložila vaje za hrbtenico.

Vse mogoče like je še bilo videti na seji. Sandi Krivec iz krščanske stranke se je križal in razmišljal, po koliko bi škofija lahko prodajala razpela s telovadcem. Matija Kovač in Samo Seničar sta se zapletla v že od tovariša Lenina trajajočo polemiko, ali se je za premet bolje odgnati z levico ali z desnico. Oba Matevža, Vuga in Jug iz moderne stranke sta čakala, kam bo potegnil prepih, da nastavita ledja. Še najbolje sta se odločili upokojenski svetnici Brigita Čokl in Štefanija Preskar. Legli sta na telovadno blazino in zahtevali, da naj jima jo dvignejo. Darja Turk in Maja Papič Lindič iz ljudske stranke sta se spomnili zadnjih vaj iz fitnesa. Metali sta figure, znane kot noge v zrak in rit nazaj.

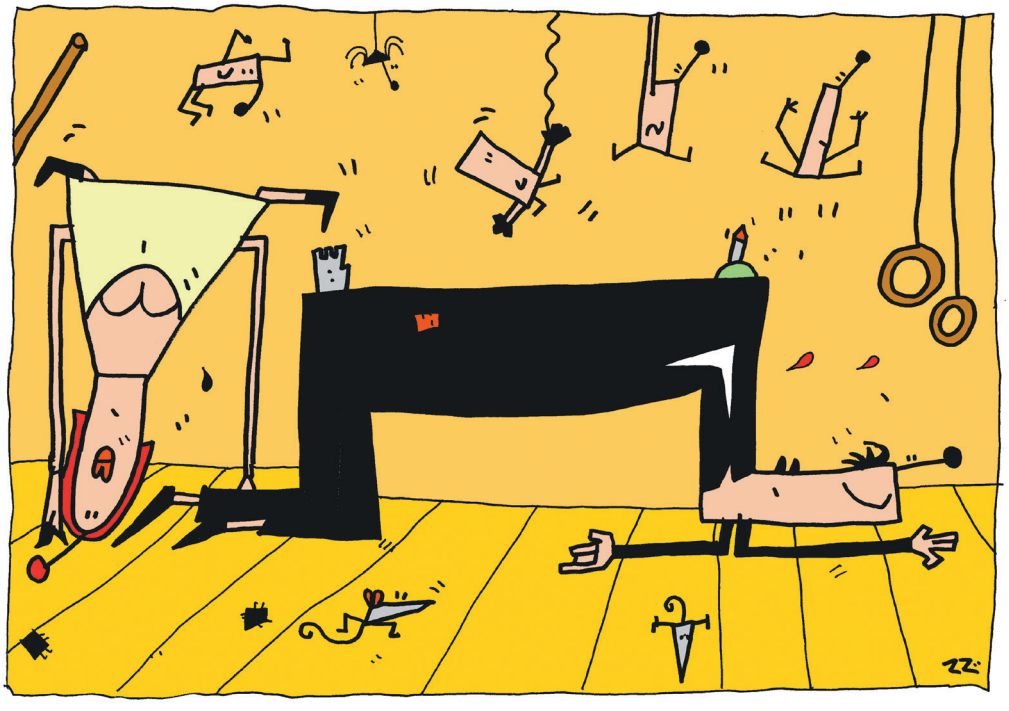

Marjan Ferjanc se je razvnel, da so imeli v bolnici boljšo fizioterapijo, ko je bil on direktor, zdaj pa tja hodijo sami kripli in zato telovadbo toplo priporoča. Srečko Erjavec iz županove stranke ni razumel, za kaj gre in je predlagal glasovanje o podpori županovemu mostu, ko bo gospod župan delal most, pa naj podžupanja Breda v znak spoštovanja naredi stojo na glavi. Potem je prišla snažilka in jih je nagnala iz Narodnega doma. Plačano ima samo do sedmih zvečer.

Vest o tem, da bo celjski župan delal most in to visečega, se je medtem razširila izven regije vse do Vojnika in Štor. Celjani, ponosni na svoje prednike tja nazaj do Celjskih grofov, Starih Rimljanov, praljudi, opic, plesni in ameb, so se začeli zbirati v starem mestnem jedru in delati različne vaje za telo. Napisi Prid'te guncat afne v Cele, Kdor ne skače, vzem' mu hlače in Cele šampion! visijo s fasad, ženske delajo špago, moški se boksajo, mladina se igra fuč. Združenje Zdravih mest je Celju podelilo priznanje Mesto je fit, tud' če je v rit'. Vstopnice za ogled atrakcije, ko bo župan delal most, so že v prodaji na pumpah.

Smuk za zlato lopato

Občina v Pravljičnem Celju razkriva načrte s Celjsko kočo

Zima pr'Pišek ni sredi mesta po naključju. Gre za dolgoročne načrte, ki jih je občina javnosti predstavila že pred leti. Zdaj je čas, da jih tudi udejani.

Celjska koča ni le najmanjše smučišče s 30 smučarskimi dnevi, če je sreča, ampak bo nova smučarska meka. Tudi zato so že pred leti načrtovali sedežnico vse do vznožja v Pečovniku. Načrti so po novem še bolj velikopotezni.

Novi načrti vključujejo mestno središče. Posebna gondola bo smučanja željne odpeljala proti Celjski koči kar z zvezde. Ideja še ni čisto dorečena, ampak bo zagotovo izpeljana, saj se bo zadeve lotil kar prvi avtoprevoznik v državi. Z novim turističnim produktom, ki bo nedvomno privabil ljudi iz celotne regije – kdo si pa ne želi voziti na nekajminutni progi - že načrtujejo tekme za svetovni pokal. Ker so lisice in razni pokali že rezervirani, se bodo smučarke in smučarji borili za zlato lopato.

Zabava se bo po huronskem rajanju v smučarski koči sredi mesta preselila na Lopato. Tam je nekaj negodovanja spet prisotnega. Če so prej nasprotovali tovornjakarjem, ki da bodo ropotali, pa še nevarni bodo, jih tokrat moti razvrat smučarskih reprezentanc. Kljub temu je krajevna skupnost dovolila, da v prostorih gasilskega društva vsak torek in petek vadijo pancer tanc.

Kriva je županova glista

Zdravstveni dom: Celjani imajo drisko in niso zastrupljeni

Osrednja knjižnica zdravstvenih kartonov Celjanov, Zdravstveni dom Celje (ZDC), je objavila izsledke študije o okvarah notranjih organov prebivalcev Celja, s katero je prišla do presenetljivih podatkov. Celjani ne trpijo najbolj zaradi industrijskih zastrupitev s cinkom. Nasprotno, ta celo preprečuje rjavenje železa v krvi. Bolj od te in drugih težkih kovin, ki dajejo zdravju prebivalcev posebno težo, imajo Celjani kronične težave s prebavo, mnogi tudi akutno drisko, zaradi notranjih zajedavcev.

Zdravstvene težave so se povečale po lanskih volitvah v občini, ko je relativna zmagovalka postala Celjska županova glista (CŽG) in se hitro razširila med populacijo. Tudi druge mestne stranke in liste, znane že od prej, prispevajo k slabemu počutju prebivalstva. Takoj za CŽG to velja za stranke Socialni dejmo srati (SD), Sam da serjemo (SDS), Serji ljudstvo Slovensko (SLS), Dejmo se usrati (DeSUS), Serji mi in crkni (SMC), malo manj pa prebavi škodita stranki Lejte vi cagavci (Levica), Ne seri mi (NSi) in Celjska neškodljiva lista (CNL). Ne samo to – k povečanju prebavnih motenj so prispevale tudi stranke, ki se lani niso prebile na oblast.

V prvi vrsti to velja za listo Odprto za dva prsta Celje (OC), ki se je usrala in ni kandidirala, Zelo serjemo (ZS), Stranko za drek mehki (SDM), Slovensko nacionalno sranje (SNS) in Državni drek (DD).

Kaj je mogoče storiti, smo vprašali na oddelek Nacionalnega inštituta za javno sranje v Celju. Priporočili so dnevno umivanje umazanih jezikov, razkuževanje slabe vesti in grgranje milnice. To, je pojasnila predstojnica dr. Alenka T. Skaza, razširjenosti županovih glist ne bo odpravilo, bo pa zmanjšalo stopnjo umrljivosti zaradi diareje. Ne gre za kratkotrajno obolenje, kot je še povedala, običajno traja vsaj štiri leta, v Celju pa se lahko raztegne na več desetletij.

Ugotovitve ZDC imajo tudi dobro plat. Na mestni čistilni napravi v Tremerjah že razmišljajo o prevzgoji glist v kalifornijske črve, ki menda v humus predelajo vsak drek, pa bi lahko tudi tega. Iz CŽG so sporočili samo, da se problema zavedajo, jim je pa vseeno.

Kolorit

Imamo sivo ekonomijo, rumeni tisk, modre kuverte in trgovino z belim blagom. Pa naj še kdo reče, da je pri nas vse črno!

»Zapišite si za uho, otroci: gliste so zdrave za vašo vitko linijo!«

Park&Ski

Že to zimo v Celju še ena novost

V Celju se že v letošnji zimski sezoni obeta še ena novost. Po sistemu Park and Ride oziroma po domače Park&Ride naj bi uvedli še Park& Ski. Odločujoči so namreč temeljito pregledali vremenske prognoze za letošnjo zimo in na njihovi osnovi zaznali, da se nam v letošnji zimi obeta dokaj dosti snega. Ta nam pozimi sicer po mestu povzroča veliko težav, a to slabost naj bi spremenili v prednost.

Na obmestnih parkirnih mestih bodo tako že to sezono namestili »stojišča« za smuči. Večina naj bi jih bila tekaških, uporabniki pa bi se lahko odločili tudi za take za navadno smučanje. Na občini so že tudi naročili manjše ulične teptalne stroje, da bi uporabnikom sistema P&S olajšali pot do delovnega mesta. Za to, da na pločnikih ne bi bilo snega, se ni bati; z vzdrževalci so se namreč dogovorili, da bodo pri čiščenju snega enako aktivni kot doslej.

Niso pa se še dokončno odločili, ali bodo na novo uredili tudi sistem Park&Drs. Za nakup drsalk se še niso odločili, čeprav lahko na osnovi dosedanjih izkušenj tudi v letošnji zimski sezoni pričakujemo poledenela pločnike. Vendar odgovorni zagotavljajo, da bi lahko v primeru, da bo res dovolj poledenelih pločnikov, hitro uvedejo tudi to novost. Občani pa bodo lahko, kot vedno doslej, (na)drsali tudi brez drsalk.

Če se bodo res uresničile napovedi, ki so jih že ob tem, ko je v javnost prodrla šele prva zamisel o taki novosti v Celju, izrazili tudi mnogi vozniki osebnih avtomobilov – da bodo namreč iz jeklenih konjičkov presedlali na smuči ali drsalke, bodo za tovrsten »promet« v ožjem središču mesta za te potrebe namenili tudi nekatere mestne ceste in ulice.

Se pa v Celju pripravljajo tudi na razmere, ki tej novosti ne bi bile naklonjene. Če snega ne bi bilo dovolj, so že navezali stike s prodajalci naprav za zasneževanje. Z manjšimi snežnimi stroji naj bi »nastreljali« vsaj nekaj snega in s tem rešili njihov novi projekt Park&Ski. Za vsaj minimalen sistem P&Drs se pozimi menda ni bati!

Občina Podčetrtek

Dober dan, gospod župan

Pravite torej, most bo stal!
Kakšen pa je to pozdrav?!
Le vljudnosti več mesta ni.
Nekaterim res tako se zdi.
No – dober dan, gospod župan.
Seveda tudi tebi, moj občan.
Kritike na vas letijo …
Ker po starem si želijo …
Pikri ste, gospod župan.
Preveč poslušate, občan.
Drevesa so vam še napoti.
E, občan, si pa v zmoti.
Padajo, kjer sploh ni treba.
Res ni moč pustiti vsega.
Obvoznica pod zemljo rije.
Da ljudem se notri skrije.
Pa ne slišite glasu ljudi!
Ej, kaj on mi govori!
V besedah veliko je resnice.
Klepet le, prazne govorice.
Ne mečite nas vse v en koš.
Zdaj pa ti učil me boš!
Nasvetov slišati ne znate.
Ko samo le blebetate.
Resnica prava ni le vaša.
Glejte, kdo se spet oglaša.
Pogovor z vami ni mogoč.
Z oceno tako pa kar proč!
A včasih zgleda res tako!
Trdiš, da v Celju ni lepo?
Kdaj bo varno pred poplavo?
To pa vprašaj kar državo.
Premalo, kaže, ste prodorni.
Postajate že kar osorni.
Koles in busov ni za vse.
Lepo naprej kar Celje gre.
V mestu že, a kaj pa vas?
Še tudi zanje pride čas.
Kaj pa - Celje je odprto?
In naprej močno zazrto!
Tudi če za društvo gre?
Zdaj pa zbadate me že!
Prav le vaš je, govorijo.
Si vi želite polomijo?
Naj bo, pa dobro še naprej!
Enako - in lepo se imej!

Zdrave kovine v zdravem telesu

Mamice imajo dovolj teženja s težkimi kovinami

Še preden so prišli možje v skafandrih, da bodo s svojimi pokritimi in očiščenimi tovornjaki, napolnjenimi s strupeno celjsko zemljo, skoraj brezprašno drseli po sicer prašnih celjskih cestah, so občine in vrtci storili tisto, kar so nekateri pokvarjeni pisuni pričakovali že pred leti. Zaprli so praktično vsa otroška igrišča. Mamicam pa je prekipelo.

»Ali niso imeli vodovodnih cevi včasih iz svinca?« je vprašala prva mamica, ko so z ostalimi zaskrbljenimi mamicami klepetale pred zaprtim otroškim igriščem. Niso bile zaskrbljene zaradi težkih kovin, ampak ker so zdaj otroci manj časa na svežem celjskem zraku ali pa dobijo le sprehod, ne pa tudi s svincem obogatene zemlje. Drugo je takoj zanimalo: »Ali ni svinec celo zaščita pred radioaktivnim sevanjem?« Tretja pa je dodala: »A to potem pomeni, da si zaščiten pred tem sevanjem, če ješ svinec?«

Burno debato je prekinila ena izmed mam, ki je zahtevala, da pregledajo zemljo v vrtcu. Takoj so jo napadle: »A vidiš, kaj si naredila? A to je pa zdaj dosti boljše, ne? Saj se doma tudi na takem igrajo, pa mi smo tudi s tem gor zrasli!« In potem je ena, namazana z umetnimi trepalnicami in visokimi štiklami, hitro hihitaje dodala: »Pa glej, kako fajn smo ratale!«

Mama, ki je zahtevala meritve, je hitela razlagati o nevarnosti težkih kovin, pa daleč ni prišla. »Saj je še župan povedal, da cink ni strup, ker v lekarnah prodajajo cinkovo pasto. V bistvu je zdrav,« je bila pametna ena. Le za kadmij niso našle nobene zdravilne učinkovine, so se pa pridušale, da ga imajo kadilci tako ali tako več kot vsi ostali skupaj, otroci pa pač ne kadijo.

»V bistvu je največji problem, če imaš premalo kovin. Zato so pa vsi tako medli. Saj si tudi čisto bel, če ti železa manjka. A železo pa ni težko? Na občino moramo. S peticijo. Naj vse odprejo nazaj!« je ob koncu debate zarobantila najglasnejša. Predlog so vse bučno pozdravile. Nato pa je ena nadaljevala: »Ko smo že pri peticiji, pa dajmo narediti tako, kot je treba. Zahtevajmo še brezglutensko hrano in absolutno brez laktoze. Sicer naš ljubček nima diagnoze, ampak sem videla, da ni čisto pravi, če je gluten, ki je pa RES strup. Da laktoze sploh ne omenjam.« Po predlogu ostalih so dodale še, da je v jedilnikih preveč sladkorja in predlagale, da bi vsi imeli s sabo bidone z vodo, da bodo dovolj hidrirani.

Kako so s peticijo zadovoljni na občini, še ni znano. So pa ljubezen do težkega metala, četudi le v tleh, pozdravili iz Tolmina. Vrtec prihodnje leto pričakujejo na Metaldays.

PIPČEV VSEVED

Zakaj SDS ves čas tako »kuri« v parlamentu in na tviterju?

I, zakaj neki? Saj njen strokovnjak za klimatske spremembe in poslanec Branko Grims ves čas opozarja, da je vrišč o segrevanju zemlje prevara izrojene levice in da se zemlja v resnici ohlaja. Zato je pa treba pravočasno zakuriti, da nas ne bo zeblo.

Zakaj državna revizijska komisija razveljavi toliko javnih razpisov?

Očitno ugotavlja, da so ti razpisi narobe nameščeni.

Celjsko višje sodišče je dokončno in s tem pravnomočno oprostilo Mirka Krašovca v razvpiti zadevi Betnava. Kdo, če ne Krašovec, ki trdi, da so ga nadrejeni določili za grešnega kozla, je potemtakem kriv za finančni zlom mariborske nadškofije in z njim povezano bančno luknjo?

Naši južni sosedje bi rekli: »Pitaj boga!«

Ali je Pipec režimski medij?

Po svoje je res režimski glede na to, da se pri urejanju in pisanju kar dosti režimo. Pa bralci tudi.

Mercator

Slovenija

Za ene je Slovenija kot kokoš:
saj jajca jim dajo;
za druge kot krava,
le molsti jo znajo!

Žlahtnost

V zemljini okoli vrtcev
veliko kovin je žlahtnih!
Zaradi njih ni veselja,
več obrazov plašnih!

Dobrota

Poglejte mojo roko:
le štrcelj je ostal.
Prevečkrat za ljudi
sem jo v ogenj dal.

Vsi mladi so za v Vojnik

Le če bo starejše pobiralo, dobe mladi zdravnika v Celju

Celjski pediatri in šolski zdravniki so letos poleti zaprli vrata študentom, ker pač študenti res niso več otroci. Družinski zdravniki, ki so bili v zadnjem letu alfa in omega slovenskega zdravstva, pa nimajo več prostora. Za celjsko študentarijo ima prostor le še zdravnik v Vojniku. Mladi so se lotili akcije, ki jo je policija pravočasno ustavila in jo še preiskuje.

Idejo so mladim dali pravzaprav zdravniki sami. Ti so zapisali, da jih šolski zdravniki ne morejo več pregledovati, ker vsako leto pride na tisoče novih otrok. Študenti jim morajo dati prostor. Pa so se domislili modri študenti – zakaj pa nam nihče ne odstopi prostora? Ker ne kaže, da bodo starejši kaj manj časa na svetu, jim je treba torej pomagati. Ideje, ki so jih celo spisali, tako jim je policija tudi vse dokazala, so vsebovale polivanje stopnišč in vhodov v vse zdravstvene ustanove, kjer so starejši stalni gostje, na predvečer zmrzali, strašenje starejših, spodmikanje bergel in hojic.

Policija je podle načrte odkrila zaradi izdajalca v študentskih vrstah. Šlo je za enega od večnih študentov, ki se že spogleduje z domovi za upokojence, pa ni hotel svojih prihodnjih cimrov zafrkniti. Izsledili so vse tri vodilne, ki pa so brez pomislekov in pregovarjanj odšli v Vojnik.

Kraljestvo za dohtarco!

V Rimskih Toplicah več ne verjamejo Zdolškovim rožicam

Rimljani ne razumejo, kako so lahko ostali brez zdravnice oziroma jim je vse kristalno jasno. Vodstvo zdravstvenega doma Laško in laški župan so naredili absolutno premalo, da bi zdravnica ne odšla. In temu vodstvu še vedno ni jasno, da nihče ne bo prišel za tako malo denarja.

Krajani predlagajo, da bi občina zdravniku kupila hišo v Rimskih Toplicah – tam res ni kraj za stanovanje v bloku – z velikim vrtom in rodovniškim psom, ki ga bodo sprehajali krajani v izmenah. V garaži bo nov avto in neomejen dostop v Rimske Terme, kjer bo imel tudi brezplačno masažo. V zameno bo moral zdravnik delati v Rimskih Toplicah za dvakratnik plače, kot mu pripada po najbolj poštenem sistemu plač v javnem sektorju.

Na občini so se s predlogom strinjali, a so dodali, da je računsko sodišče zadnja leta precej tečno, zato tega občina ne more plačati, zdravstveni dom pa nima denarja, ker so preveč vlagali v stene. Župan je tako predlagal, da naj razliko pokrijejo krajani sami. Vsak bo na položnici od komunale, saj v bistvu ni velike razlike z zdravniki, dobil še plačilo za zdravnika. Rimljani županu še niso odgovorili, se pa po vaških gostilnah sliši, da bodo raje zdravi.

OZNANILO

Kmetijski minister opozarja, da sajenje flanc in prodajanje bučnic na sejah občinskih svetov in drugih sestankih ni priznano kot dopolnilna kmetijska dejavnost in zato ni upravičeno do evropskih in državnih subvencij.

Cvetke v jeseni

Težko sem dočakal prvo pokojnino. Še težje pa sem z njo dočakal drugo.

Štirideset let delovne dobe sem si za lepši jutri trgal od ust. Zdaj ko sem v penziji, pa mi to dela država.

Božiček in Dedek Mraz sta gotovo Slovenca, glede na to, da morata še v penziji delati, da preživita.

Certifikat
Voda iz pipe
PIJTE JO VSAK DAN
Zbornica komunalnega gospodarstva

Zaledenitev jezera

Župani bodo zamrznili Velenjsko jezero in rešili Šoštanj

»Kje je Bojan?« je šoštanjski župan Bogdan Menih vprašal velenjskega podžupana Petra Dermola. »Kaj pa je z mano narobe?« je bil užaljen Dermol. »Tvoj pogled je preveč topel,« je vskočil šmartenski župan Janko Kopušar.

Tako so se pomenkovali, ko so se decembra ob prvem mrazu zbrali na bregu Velenjskega jezera, da bi ga z ledenimi pogledi zamrznili. A led je bil prebit in potem se je trojica z Dermolom namesto Bojana Kontiča zazrla čez vodno planjavo. Zaradi Dermola so gledali v vodo z malo manj upanja na uspeh. Kljub temu so si iz petnih žil prizadevali zamrzniti najprej Velenjsko jezero, potem pa bi za vsak slučaj še Družmirskega, ki mu v Šoštanju rečejo Šoštanjsko jezero. Molčali so. Njihovi ledeni pogledi so meglico nad vodo začeli spreminjali v snežinke, ki so padale na vodno gladino in se topile.

Hlajenje jezera

Gre za najnovejši čezmejni nadobčinski projekt občin Velenje, Šoštanj in Šmartno ob Paki. Zanj jim je Evropska komisija odobrila 8 milijonov, meteorologi Agencije za okolje pa 2 milijona evrov. Z 10 milijoni evrov zdaj poskušajo župani zamrzniti Velenjsko jezero, da voda ne bi prebila nasipa med njim in Družmirskim jezerom, kar bi mestece Šoštanj izbrisalo z obličja ugrezninske doline.

Projekt so za Šaleško dolino razvili na Japonskem, kjer so zaradi nevarnosti porušitve nasipa, ki ga za rudnik dela družina Ročnik, predlagali zamrznitev Velenjskega jezera z dragimi hladilnimi napravami, vendar so se župani raje odločili za cenejši osebni angažma.

Ob Velenjskem jezeru bodo župani - in po potrebi tudi podžupani - po trenutnem razporedu stali vsak dan v času malice vse do Božiča. Občane, ki imajo frigidne soproge, prosijo, naj jih pošljejo na pomoč. Zbirališče je pri čolnarni.

Gospodarske koristi

Razvojni projekt Zamrznitev Velenjskega jezera, kjer že gradijo poseben oder, prireditveno ploščad in hotel na vodi, da bodo obiskovalci lahko v živo opazovali župansko hlajenje jezera, bo povečal varnost naselja Šoštanj, obenem pa tudi turistični obisk. Na zamrznjenem jezeru bo mogoče drsati in jadrati na ledu, gostincem bodo jezerski led prodajali za hlajenje pijač, zdravstvenemu domu pa za obkladke.

S škarjami na platnu Velenjskega jezera pa bi znala zaslužiti tudi medobčinska komunala, ki jo vodi Gašper Škarja. Kot je znano, komunala od termoelektrarne pozimi kupuje vročo vodo za ogrevanje prebivalcev, vrača pa jim mlačno vodo za hlajenje elektrarne. Škarja je naročil izračun, koliko bi elektrarni lahko zaračunali, če bi ji pozimi mrzlo vodo iz jezera pošiljali za hlajenje elektrarne, poleti pa mlačno vodo za ogrevanje hladilnikov. Računica je potrdila, da bi se to izplačalo, če bi zamenjali letne čase tako, da bi v Šaleški dolini pozimi imeli poletje, poleti pa zimo.

Odmrznitev

Projekt Zamrznitev Velenjskega jezera pa ima le kratkotrajne pozitivne učinke, saj na Arso pravijo, da se bo marca led stopil. Če napoved ne drži, pa zna biti ogrožena poletna kopalna sezona na Velenjski plaži. Župani imajo tudi za to predvideno rešitev.

Dermol se je tega domislil in z Menihom in Kopušarjem so se hitro dogovorili, da se junija, ko se bodo na plaži pojavile prve kopalke v dvodelnih kopalnih kostimih, vrnejo na obalo in bodo na Velenjsko jezero metali vroče poglede. Če tudi to ne bo uspelo in bo projekt padel v vodo, bodo morali vrniti evropski denar. A to bo šele naslednje poletje. Do takrat se lahko spremeni še marsikaj.

Iz poslanca med lubadarje

Kratkotrajni poslanec LMŠ Darij Krajčič, ki so ga na poslanski stolček posadili zgornjesavinjski volivci, z njega pa ga je hitro odnesel zloglasni sendvič, po izgonu iz parlamentarnega raja vendarle ni pristal na cesti, ampak v hosti! Po novem si namreč služi žemljice in salamo kot vodja nazarske območne enote Zavoda za gozdove. Poznavalci pravijo, da mu je nova služba bolj pisana na kožo kot posedanje v parlamentu in vohljanje za prodajalkami v okoliških delikatesah. Gospod Darij je namreč po izobrazbi doktorirani gozdar in mu torej pogozdovanje od žleda in lubadarjev uničenih posek gre bolje od rok kot sajenje flanc v poslanskih klopeh. Zgornjesavinjčani pa upajo, da bo pri skrbi za njihove in škofijske hoste manj eksperimentiral kot je to počel v parlamentu s sendvičem.

KRATKE MISLI

Celje naj bi dobilo viseči most vzdihljajev. Že zdaj, ko je šele v načrtih, nad njim mnogi vzdihujejo.

Mnogi pri nas radi berejo stare časopise. Radi pač preberejo kaj spodbudnega!

Golob sedi na dimniku

Reševanje direktorja v času, ko gre rudnik Velenje v šitake

Bivši direktor velenjskega rudnika Ludvik Golob že drugi mesec sedi na dimniku šoštanjske elektrarne in razmišlja o jamskem reševanju. Dol ga bodo poskusili spraviti s klobasami.

Ampak jamski reševalci že prejšnjemu direktorju Milanu Medvedu niso mogli pomagati, čeprav je tudi on bil jamski reševalec, kaj šele njunim predhodnikom, niti Žerdinu pred davnimi leti nič ... Lahko si stokrat jamski reševalec, lahko rešiš sto knapov, sebe ne moreš in slejkoprej končaš v jami. Golob je po odstranitvi z vrha rudnika lepega jutra odkorakal čez Partizansko cesto direktno v elektrarno in tam splezal na dimnik. Na njem je že dva meseca.

Šoštanjski gasilci ga prav toliko časa ne morejo prepričati, da bi zlezel dol, pa tudi lojtre nimajo dovolj dolge. Občinski svetniki stojijo pod dimnikom in pretijo, da bodo pod dimnikom zakurili kužne odpadke. Žena in deca ga prihajajo v času bolnišničnih obiskov – tega reda se v elektrarni držijo iz pietete do bolnišničnih odpadkov - prosit, naj jim vsaj kreditne kartice dol vrže. Še kompletna nogometna ekipa Vina Šmartno je prišla in so pod dimnikom malo driblali in z osem proti nič premagali Nasedli klub Rudar, potem pa so se, kakor je navada v športu, vsi hudo poškodovali in jih na tekme pod dimnik ne bo vsaj pol leta.

Zadnje upanje, da bi lahko sneli Goloba, je ostalo osebje iz Bara Nataša v Lokovici, ki mu bo obljubilo sveže pečenice z zeljem in krompirjem v kosih. Če niti malica ne bo zalegla, v kar sicer domačini ne verjamejo, bodo morali Goloba odstreliti z vrha dimnika.

Medtem, ko se vsa dolina ukvarja z Golobom, pa si je nove racionalizacije poslovanja in prestrukturiranja proizvodnje v rudniku privoščil Golobov naslednik, novi direktor Mavec. Ker so zelhane klobase dolgoročno škodljive zdravju, je rudarjem ukinil malico in območje rudnika razglasil za ekološki otok. Invalidi iz hčerinske družbe so v jaške že začeli spuščati slamo in kmalu bodo lahko v rove naselili micelije šampinjonov in šitak. Po novem poslovnem načrtu bi gobe prodajali Kitajcem v Gorenjevo menzo, jamske pline iz gnitja rudnika pa v podzemlju zajemali in odvajali v elektrarno, kjer bodo lahko še naprej proizvajali elektriko.

Menih govorec kot škof

Po večletnem spremljanju lika in dela šoštanjskega župana Darka Meniha je Pipcu uspelo odkriti, zakaj ta vseskozi gladko zmaguje na lokalnih volitvah. Človek je neverjeten govorec. Naš reporter mu je prisluhnil na otvoritvi adventne pravljice v dvorcu Gutenbuchel in ob tako pravljičnem govoru tudi sam ostal odprtih ust. Takole je zbrane ubrano nagovoril Menih: »Tega časa je kar nekje precej, ki ni v pozitivni smeri. Tu je vrsta problemov, in sicer tu so politične krize, pa je ekonomska kriza, pa so krize narave, naravne nesreče. Ampak poglejte, pred nami je advent, ki se nam bliža. In to je poseben čas, na katerega smo lahko ponosni. Ta čas nas popelje nekje v mir, v tišino, v stiske dobrih rok, v razumevanje in seveda duhovno očiščenje duha. Kot smo že slišali, je pred nami razstava polna adventnih simbolov in prelepega dvorca in vse to je pred nami, da bomo lahko videli, kaj so nam pripravili. To je ena taka čarobna zgodba, katero boste danes lahko doživeli in se našli v tisti čarobnosti adventa. Zdaj pa, lepo se imejte.« Po takšnem v srce in še kam segajočem govoru nismo zaprosili za božično poslanico.

OZNANILO

Razprodaja

Zdravstveni dom Velenje vsem zainteresiranim sporoča, da so na prodaj vse specialistične in splošne ambulante ter zobozdravstvo. Bi prodali še medicino dela, a so jo že. Na prodaj je vse, od osnovne opreme, pripomočkov, medicinskih sester do zdravnikov. Vizionarski direktor (mimogrede, tudi ta je na prodaj) namreč trdno verjame, da le trg lahko vzpostavi takšno razmerje, da bo proračun sit in pacienti celi in zdravi.

Kdo bo gradil Hopsasalandijo?

Ptičji glamping in žabji jacuzzi utišala nasprotnike novega turističnega kompleksa

Na žalski občini imajo v tem času velike, a sladke skrbi. Ponudniki z vseh vetrov so jih zasuli s prijavami na javni razpis za izbiro zasebnega investitorja projekta Hopsasalandija ob ribniku Vrbje. Župan Janko Kos pravi, da so se pri njem že oglasili potencialni investitorji s kovčki denarja in spraševali, kdaj lahko začnejo delati.

»A tako po domače to ne gre!« opozarja župan. »Mi delamo transparentno. Kvalitetnih ponudb je toliko, da bi sami težko izbrali najboljšo. Zato bomo investitorja izbrali z javnim žrebanjem, vsem na oči!« Župan je prepričan, da bodo s tem prepričali državno revizijsko komisijo in KPK. Jim je pa z nekaterimi inovativnimi dopolnitvami projekta že uspelo utišati najglasnejše eko-teroriste. Dušebrižnike, ki so vpili o grobem posegu v ptičji rezervat ob ribniku, je tako pomirila obljuba, da bodo v kompleksu postavili tudi ptičje glamping hišice. Župan Kos pravi, da mu že njegov priimek ne dovoljuje, da bi bil brezbrižen do pernate žlahte ob ribniku.

Tudi žabji velnes

Tiste, ki so regljali o grozečem genocidu nad krotami, regicami in sekuljami, pa je potolažilo zagotovilo, da bodo ob bazenih za kopalce uredili tudi ločene žabje jacuzzije z adrenalinskimi vodnimi drčami. Inovativna, še nikjer videna rešitev, bo tudi amfiteater za poslušanje ptičjih in žabjih koncertov, tako da bo Žalec dobil tudi novo kulturno žarišče.

»Glede na izredno zanimanje domačega in tujega kapitala za Hopsasalandijo bomo v Žalcu kos tudi temu zahtevnemu projektu, ki bo našo hmeljsko metropolo izstrelil še višje v svetovno turistično orbito, kot jo je pivska fontana Zeleno zlato,« optimistično napoveduje župan.

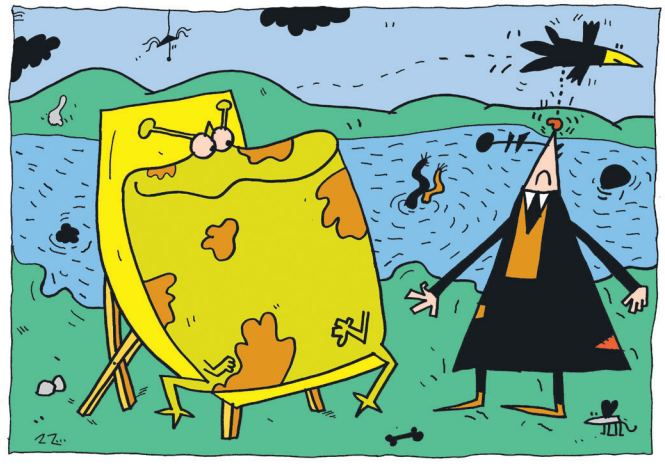

»Gospod župan, ali si s Hopsasalandijo res hočete postaviti spomenik?«
»Od kod vam takšne neumne ideje? Moj spomenik že ne bo stal v ptičjem rezervatu, kjer bi mi vsi ptiči srali na glavo.«

Molil bo za kopno zimo

Pipec je iz posvečenih farških krogov izvedel, da je žalski župan Janko Kos dal za mašo, na kateri bodo molili za to, da pozimi v Žalcu ne bi padel sneg, ker bi polomil znamenito streho na njihovi tržnici. Ta streha je namreč projektantski in še kakšen unikum, saj je projektirana samo za lepo vreme in bi pod težo snega gotovo popustila. Če bodo zgoraj (pa ne v vrhu SD) uslišali njegovo priprošnjo, bo Kos dal še za eno, zahvalno mašo. Če se bo izteklo slabše za streho in župana, pa bodo drugačno mašo imeli v občinskem svetu. Tam pa gotovo ne bo tiha maša.

Verjel bo, ko bo krap na ražnju

Z velikopoteznimi načrti Žalčanov ob ribniku Vrbje se je med obiskom v spodnjesavinjskih občinah seznanil tudi premier Marjan Šarec, ki so ga z bučnim regljanjem pozdravile avtohtone prebivalke bodoče Hopsasalandije. »Kva je, žabe? Žaba ni baba, človk pa tud' ne,« jim je odzdravil premier, ki ga je prisrčen sprejem nostalgično spomnil na čase, ko še ni zabredel v politiko in mu je tudi ljudstvo še ploskalo na gasilskih in drugih veselicah. V odgovoru na vprašanje novinarjev, ali tudi on verjame v uspešnost projekta, je bil premier kot vedno konkreten: »Jaz ne kurim ražnja, dokler krap še plava v ribniku. Če Hopsasalandija bo, bom verjel, če je ne bo, pa ne bom verjel. Tako pač je in tu ni kaj filozofirati!«

Štumfi ne gredo v pozabo

Oskubljena Lastovka bo odslej gnezdila pod muzejsko streho

Polzelanom se bo vendarle uresničila velika želja, da bi potem, ko so hudič in bolj ali manj znani sostorilci pobrali tamkajšnjo »štumf fabriko«, v kraju dobili muzej nogavičarstva. Župan Jože Kužnik pravi, da rešujejo še nekatere zadnje malenkosti, kot je na primer vprašanje, kje muzej sploh bo. V veliki meri pa je že znana izvirna vsebinska zasnova tega edinstvenega hrama spominov.

V njem bodo podrobno predstavili zgodovino tovarne, ki je več kot 90 let rezala kruh Savinjčankam in potico številnim menedžerjem, še posebej obilnega nadeva v njej pa so bili deležni sanatorji in sanatorke, ki so dokončno potopili Lastovkino barko z delavci vred, sami pa so se z nje rešili z luksuznimi jahtami.

Posebnost muzeja bo v tem, da bodo po njem vodili obiskovalce živi eksponati - najuspešnejši direktorji in sanatorji, ki bodo razkrivali, kako jim je uspelo tako povečati produktivnost, da so lahko število zaposlenih zmanjšali z nekdanjih več kot tisoč na nekaj manj kot sto, kolikor jih je na koncu pristalo v stečaju.

Kako so pletli in štrikali

Obiskovalcem bodo predstavljali tudi tehnološki razvoj in celoten proizvodni proces v tovarni – od pletenja in barvanja znamenitih pegic do štrikanja kreditov za plače in surovine, farbanja upnikov in obupanih delavcev. Kot je znano, so vodilni v Lastovki razvili tudi nekatere inovativne metode za izsuševanje žiro računov firme in pretakanje državne pomoči v zasebne žepe. Nekaj dokumentarnega gradiva o tem bodo muzeju ljubeznivo odstopili kriminalisti in tožilci, ki si sami itak ne znajo pomagati z njim.

V posebnem oddelku muzeja pa bo predstavljena tudi zelo razvita inovacijska dejavnost delavk in delavcev pokojne tovarne. Ti so razvili posebno umetnost preživetja zaposlenih in njihovih družin v časih, ko so garali za minimalca, pa še tega so na koncu dobivali le na vsake kvatre. Za vodenje po tem delu muzeja občina še išče vodiče med nekdanjimi zaposlenimi. A ni strahu, da jih ne bi našli, saj se mnogi še radi spominjajo, kako lepo je bilo delati v njihovi štumf fabriki.

Sedem naglavnih grehov po savinjsko

Etični kodeks v dolini zelenega zlata in od fovšije zelenih občanov

Napuh – Soliti pamet aktualnemu županu misleč, da ste pametnejši in sposobnejši kot on. (Velja zlasti za občinske svetnike in bivše župane.)

Pohlep – Prodati Darsu parcelo ali nepremičnino na trasi hitre ceste na Šentrupert.

Pohota – Doživljati orgazem ob štosih, ki jih na gasilskih in drugih veselicah razdira Klobasekov Pepi.

Jeza – Preklinjati redarje, ki pridno polnijo občinski proračun z denarnimi kaznimi za predolgo parkiranje v središču Žalca.

Požrešnost – Prijaviti se za javna dela v hmeljiščih in s tem odžirati kruh veliko cenejšim romunskim sezoncem.

Zavist – Oponašati hmeljarjem odškodnino in državno pomoč za uničen pridelek ob naravnih ujmah.

Lenoba - Prevažanje po Žalcu in dolini z avtomobilom namesto da bi uporabili kolo iz sistema javne izposoje KolesCE.

Streha, da te kap

Društvo megalomanskih arhitektov in projektantov je sklenilo, da bo letošnje priznanje za izjemne dosežke »Plehnati svinčnik« prejel avtor, ki je projektiral premično streho na žalski tržnici. Nagrajenec želi zaradi skromnosti ostati anonimen, zato mu bodo prestižno priznanje podelili v ožjem krogu, na katerega ne bodo vabili žalskih občanov. Ti namreč pravijo, da bi bilo bolje, če bi tudi tržnico prekrili s »plehom«.

Tudi žalski župan Janko Kos in domačinke so se spomnili starega običaja obiranja hmelja, ki ga v Savinski dolini že sto let obirajo Hrvati in Romuni.

Ne le spomenikov, vile gospe bodo dobile!

Ključavnice več ni. Kdo večji glas ima kot Celjski! Kje spomeniki so?

»Vztrajaj, pob moj, vztrajaj!« je Herman na pobočju Miklavškega hriba uzde konju zategnil in se proti ostankom svojega gradu na nasprotnem bregu zazrl. »Step by step - kot smo včasih rekli,« je dejal in nasmeh na obraz Jošta priklical. Rekel ni nič, a mislil: »Gospod so malo pomešali. Mi da smo v tem jeziku kdaj govorili?!« »Če ta brv bi že visela, še sam po njej bi grad svoj obiskal. Prav rad šel bi gor. A kosti mi ne dajo, da v hrib bi pojezdil. Ej, Jošt, kje časi so že, ko po svetu smo vandrali. Ko z očetom v daljno sem v Prusijo šel ...«

In so v dolini konje obrnili in proti Savinji pojezdili. »Kam, gospod moj? Desno bo lažje. Ta lokasti most bi težave vam delal,« je Janž gospoda nežno pobaral. »Ne desno! Tja čez mostiček moramo ...« in je konja za levo uzdo potegnil. Ostali so z začudenjem na obrazu isto storili. »Kaj gospoda tja vleče, ko zadnjič so rekli, da ta most za konje ni dober,« Henč Janža v rebra je dregnil. Jošt pa prst na usta je dal. Dve leti nazaj se je spomnil. Gospod k ograji je stopil: »Kaj tu se dogaja? Več je tu ni! Kaj še bogovi vedno pravijo,da moj Friderik z Veroniko še po smrti skupaj biti ne sme? Ključavnice, ki sam sem tu jo obesil, več ni.« Postal je, potem z roko na oči segel: »Oh, ta mušica!« je rekel. Drugi, ki so zraven bili, bi prisegli, da so v gospodovih očeh solzo videli. Jošt ni rekel nobene, le jezen je na falote bil, ki ključavnice z ograje kradejo.

Potem so nemo in sklonjenih glav na novi trg pred staro grofijo pojezdili. »Tudi tu za mene poskrbeli še niso. Da ni jih sram,« je Herman sredi trga glas povzdignil. »Hvalijo, da ta grofija je lepa, da dragocenosti veliko ima, pa lahko vanjo le spodaj pokukam. Naj po stopnicah krevsljam? Kdaj so že rekli, da bodo nekako dvigalo zgradili, da za starejše bo tudi. Pa kaj?!« se je jezno obrnil.

»Ne pustijo!« je Miklavž bolj zašepetal kot rekel. »Kdo ne pusti? Kdo večji glas kot Celjski ima? Naj moj namestnik že enkrat to si v glavo zabije. A zdaj naj bi prosili, če nekaj k tej grofiji postaviti hoče!? Oni tam naj se okoli svojega gradu sprdujejo, naše pa pri miru pustijo. Če lahko jaz iz davnih časov v svoje sedanje moderno mesto prihajam, potem lahko tudi v to staro grofijo kaj modernega sodi. A ne, ti pisar!« Ta ni rekel nobene.

»Škoda, da noč je. Bi oni gospe, ki po nemško se piše, roko stisnil in ji hvale rekel, ker je dobro o Barbari pisala. Mnogi drugi so jo v nič dajali in črna kraljica imenovali. Je res, ti moj Faber, da je v mestu tem mojem zdaj še ena knjiga o deklici moji na svetlo prišla?«

»Res je, gospod. Neka Slovakinja jo je napisala ...« »Kaj, Slovakinja!« mu je Herman v besedo skočil. »Slovaški vitezi v mojem času niso kaj prida bili. Spletkarili so, nisem jih maral ...«

»Ona o njej lepo v knjigi piše. Zdaj je v jeziku tvojih Celjanov izšla. In čast daje ji. Kaj dobrega da je storila, ta vaša kraljica! Mnogi so radi jo imeli ...«

»Vem, vem – svet je umazan! Dobro je delala, tudi drugim vladarjem pomagala, mnogi pa so v nič jo dajali ... Za čarovnico so jo imeli. Pa le pametna bila je, kar drugim v glavo ni šlo. Pa tako dobra je bila, ta moja mala ...« Na gospodovem licu se je na kratko nasmešek nakazal.

Potem je spet konja spodbodel: »Kam zdaj, zvesti prijatelji vi moji? Kje v mestu mojem je kaj odprtega?« So vprašanja na molk naletela. Tudi vse mesto v molk bilo je zavito. Ko so potem mimo sedeža Hermanovega namestnika pojezdili, so jih tam zloženi stoli in mize pozdravili, ko so mimo sodišča šli, se je gospod na Veroniko in njeno sojenje spomnil. »Je kaj bolj doma zdaj tu pravica?!« mu skozi glavo je šinilo. A rekel ni nič. Zamišljeno so konje skozi središče vodili, ko ura s farne je cerkve že drugo uro odbila. Herman je svojemu vrancu uzde zategnil in se proti Joštu nagnil: »Tam me spet zbada, saj veš. S konja stopiti bi moral.« In se je okoli ozrl in proti klopem s prstom pokazal.

Posedli so, se v misli zatopili. »Misliš, da prav je,« je Herman Miklavžu dejal, »da Barbara spomenika v mojem mestu še nima? Ona pa ga ima,« je z dvignjeno brado proti spomeniku svetovne popotnice Alme pokazal. » Če že ženskam tako čast kažejo, tudi čast trikratni kraljici izkazati bi morali!«

»Pa vam tudi!« je Faber pristavil. »Ja, tudi vam!« so skoraj v zboru ostali dejali. »Saj lobanjo vašo menda imajo. Pa malo kufra okoli še dajo in kamen z gradu spodaj, da nanj sedete,« je eden predlagal. »Zapiši! Odločno! In tistemu Schrottu pošlji. Ob letu, ko pridemo spet, da sredi Celja bo stal!!«

»Pa vse tako črno le ni,« je Jošt strasti umiriti želel. »Spomenika Barbara nima, a kmalu bo vilo dobila. Tam blizu, kjer rod vaš izhaja, ob krčmi, ki Grof se kliče, hiše gradijo. Ne le po Barbari, še po drugih žlahtnih ženah iz vaše družine bodo imena dobile. Tudi po Veroniki,« je tiho dodal in gospoda pogledal. Na njegovem obrazu ne jeze, zadovoljstvo je videl.

Nekdo, ki je z okna dogajanje gledal, prisega, da so potem vsi vstali, se objeli in Hermana nič več ni noga bolela.

Svinje zadržati v dolini

Kmetje nasprotujejo suhim zadrževalnikom

Po vrsti obupnih zapisov o mrtvi svinji v Savinji v našem časopisu v minulih desetletjih so se v Žalcu zbrali kmetje Spodnje Savinjske doline. Najprej so si ogledali razstavo hmeljskih princes in mlečnih kraljic, naprej pa so bili ogorčeni. Čeprav že leta nasprotujejo gradnji mokrih in suhih zadrževalnikov poplavnih voda na njihovih poljih, jih ministrstvo za okolje in prostor noče podkupiti.

Najbolj jih jezi primer tiste prasice, ki je nekoč utonila v Savinji pod Solčavo in je, ker ni bilo zadrževalnikov svinj, mrtva po reki prosto plavala skozi dolino zelenega zlata in mimo Celja do marijagraškega ovinka pod Laškim.

»Kako lahko okoljski minister dopusti takšno svinjarijo? Nič se ni spremenilo, svinje še naprej plujejo mimo nas, nas, ki nam primanjkuje šunke, plečet, nogic za kislo župo in klobas?,« je bil srdit savinjski zemljiški starešina Finko Grča.

Četrti podsekretar ministrstva, ki so ga med kmete poslali iz Ljubljane, je skušal umiriti slasti: »Medresorska skupina predlaga letne odškodnine za suhe ali mokre zadrževalnike.« »Nič suhe, nič mokre, zahtevamo debele prasice, ki se bodo zadržale v zadrževalnikih. Zakon naj lastnikom zemljišč da pravico, da iz zatečenih svinj delajo ocvirke in krvavice,« je bil odločen podpredsednik Kmetijske zadruge za druge Petrovče Barjen Golenica.

Predstavnik kmetijske zbornice Slovenije dr. Matija Čakšemalo je bil trajnostno naravnan: »Spoštovani prisotni, moji biki! Moji biki imajo bolj zdravo meso od prašičjega, zato bi bil previden.« Niso ga upoštevali. Svinjski lušti so bili preveliki.

Sestanek se je končal z zahtevo, da mora država narediti Državni prašičji načrt (DPN) za obvezno razlivanje in pravico do prostega zadrževanja debelih svinj v Spodnji Savinjski dolini. Preprečiti mora, da bi poplave na Hrvaško odnašale les, kmetijske pridelke (poudarek naj bo na krompirju in repi) ter debele svinje.

»Prasicam,« je po sestanku izjavil predstavnik direktorata za kmetijstvo in razvoj poplav, »ki nasprotujejo akumulaciji svinj v dolini, je odklenkalo.«

Dan kasneje so z ministrstva za pokole sporočili, da je v osnutku Državnega prašičjega načrta za Spodnjo Savinjsko dolino predvidenih 1752 zadrževalnikov za debele svinje, pri vsaki kmetiji eden.

ZADRUŽNA ZVEZA SLOVENIJE, z.o.o.
Miklošičeva 4, 1000 LJUBLJANA
www.zzs.si

Kmetijske in gozdarske zadruge, povezane v Zadružno zvezo Slovenije, združujemo slovenske kmetije, skrbimo za odkup in prodajo njihovih pridelkov ter pomagamo ohranjati poseljeno in obdelano podeželje.

Želimo vam vesele božične in novoletne praznike, v novem letu 2020 pa veliko zdravja, zadovoljstva in poslovnih uspehov!

Namesto šrange vinjete

Solčavani odslej z Lintverjem nad stampedo turistov

Kot strela z od sonca obsijanega Strelovca je na Solčavskem udarila vest, da je ministrstvo za okolje in prostor njihovi občini požugalo, da je pobiranje vstopnine v Logarsko dolino nezakonito. In to le nekaj let po tem, ko je drugi najbolj zapufani občini v državi vendarle uspelo doseči, da denar od vstopnine ne polni več zasebnih žepov peščice domačinov, temveč prazno občinsko blagajno.

Županja Katarina Prelesnik in občinski svetniki so na izredni seji izrazili gnus nad tako mačehovskim odnosom države do njihove evropske destinacije odličnosti. Ker pa Solčavani niso pohlevni in neumni kot njihove slavne bicke, temveč so trdoživi kot njihov gorski les, so sklenili, da tudi ob tej nadnaravni nesreči ne bodo vrgli motorke v koruzo. »Če nam država ne dovoli šrangati turiste na državni cesti, bomo pa kasirali za uporabo naših občinskih in privatnih cest!« so sklenili in sprejeli odlok o obveznih vinjetah za uporabo lokalnih prometnic v celi občini. Vinjete, ki jih bodo v obliki butičnih spominkov izdelale solčavske filcarke, bodo obvezne samo za obiskovalce od drugod, ne pa tudi za domačine. Njihovo uporabo bodo nadzorovali občinski redarji, našemljeni v zmaja Lintverja. Ta je po oživljeni starodavni legendi nekoč pil kri domorodcem na Solčavskem. »Zdaj pa naj odganja preštevilne črede turistov, ki poleti preplavljajo Logarsko ter naj pije kri tistim, ki jih bo zaneslo v naše rovte in nam uničujejo ceste,« so sklenili svetniki. Nekateri najbolj zagreti so celo predlagali, da bi bile vinjete obvezne tudi na planinskih, učnih in drugih pešpoteh v vseh treh dolinah. Večina pa je menila, da ne bi bilo pametno še s tem pogrevati večnih prepirov s celjskimi planinci, ki gospodarijo s pogoriščema na Okrešlju in Korošici. Občina bo denar od prodaje vinjet strogo namensko porabila za krpanje lukenj v proračunu in na cestah. Če bodo birokrati v Ljubljani spet kaj vihali nosove nad njihovo inovativno rešitvijo, pa bodo Solčavani tudi nad njih poslali svojega Lintverja.

Iz protesta zdravi

Civilna iniciativa za ozdravitev zgornjesavinjskega zdravstva je izgubila še zadnje upanje, da je tamkajšnih županov in županj toliko v hlačah in kiklah, da bodo udarili po mizi in končno naredili red v nazarskem zdravstvenem domu, ki tone v finančnih in kadrovskih izgubah. Ker lokalni glavarji nikakor ne morejo ali nočejo do živega direktorici nazarskih vračev in je namesto nje spokala večina dohtarjev, so civilni iniciatorji pozvali občane ob Dreti in Savinji, naj iz protesta ne zbolevajo in se ne poškodujejo. Če bo koga vendarle zvila kakšna viroza ali druga nadloga, pa naj se sam pozdravi z domačimi zvarki po starodavnih recepturah znamenitega solčavskega zdravilca in zeliščarja Fida Strgarja, ki je rojake celil in zdravil v 19. stoletju, ko se za njihovo zdravje še niso brigali v Nazarjah. Pri civilni iniciativi so optimisti: če bodo občani dosledno upoštevali njihov poziv in ne bo nihče bolan, se bo prej ali slej pokazalo, da je zdravstveni dom nepotreben in ga torej lahko občine brez večje škode ukinejo. S tem pa se bodo vendarle lahko znebili tudi trdožive direktorice.

Ne bodo več v kurniku

V Gornjem Gradu so se odločili, da se bo občinska uprava preselila v stavbo, ki je kraju znana pod imenom Petelinjek. Zlobni jeziki med Rogatcem in Menino že napletajo, da se je županstvo za selitev tja odločilo samo zato, da občani ne bodo več govorili, da gredo po opravkih v občinski kurnik.

Kulturo ljudstvu!
100 let kulturnega društva Svoboda Celje
Razstava bo na ogled do konca marca 2020.
Vstop prost.
mnzc muzejnovejšezgodovine|celje
Prisrčno vabljeni!

KOVA d.o.o.

–weishaupt–

Unior̆ček na veter

Na Pohorju novi trendi

Turistični delavci na Rogli, ki so se doslej na vse kriplje otepali postavitve vetrnih elektrarn, so ugotovili, da so vsi protesti proti štromarskim lobijem kot bob ob pohorski granit. In ker so znani po tem, da tudi v vsaki nadlogi najdejo nov izziv, so ga našli tudi to pot. Zdaj bodo dovolili postavitev vetrnic na otroškem smučišču, da jih bodo lahko vključili v adrenalinsko zabavo za najmlajše. Namesto potratne elektrike bodo odslej Uniorčka gnale in mulčke vlekle po smučišču. »Čutimo, da je doživljajski turizem prava pot. Z novostjo bodo otroci doživeli ne le sneg pod nogami, temveč tudi adrenalinski veter v laseh. Mi pa si nismo več v laseh z zagovorniki vetrnih elektrarn!« sporočajo z Uniturja in dodajajo, da se bodo sedaj še bolj osredotočili na družinski turizem.

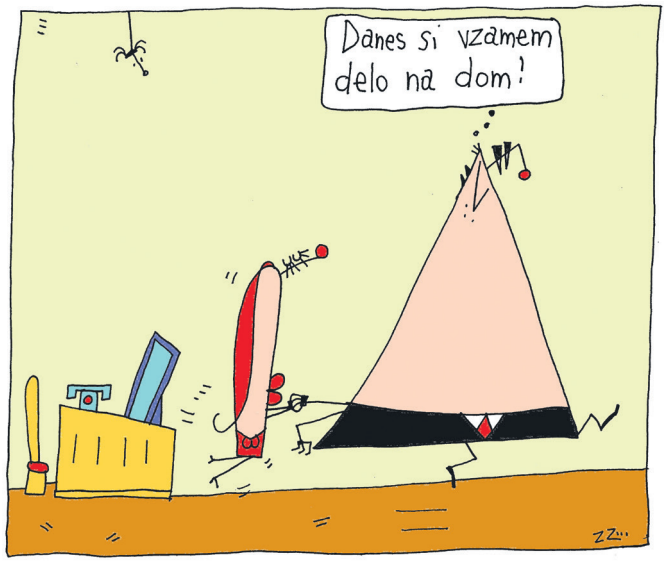

Muzika iz mlakuže

V Slovenskih Konjicah so leta in leta razmišljali, kaj naj naredijo z napol razkopanim in pol dokončanim bazenom. Zdaj pa jim je rešitev nakazala kar mati narava. Kotanje so namreč nadvse primerne za opazovanje življenjskega cikla in razmnoževanja dvoživk, predvsem žab. Domačin z izrednim posluhom je kmalu opazil, da žabe regljajo v točno določenem ritmu in pri tem ustvarjajo zanimivo harmonijo, ki spominja na dela klasičnih umetnikov, kot so Bach, Mozart in Beethoven. Glas o tem čudu narave je hitro zaokrožil svet in tuji ljubitelji harmonije že brskajo po googlu, kje so Konjice. Domačini pa so šele zdaj hvaležni bivšemu županu, da je zapečatil star olimpijski bazen in si umislil predrag nadomestek, ki gotovo ne bi privabljal toliko kopalcev, kot bo nova atrakcija privabila ljubiteljev ubranega regljanja. Tujih regic pa za enkrat ne nameravajo vabiti na gostovanja, ker imajo svojih dovolj.

Občina Slovenske Konjice

IŠČE KASKADERJE

Imate dotrajan avto, pa ne veste, kaj z njim? Ste pripravljeni opravljati za občane in obče dobro koristno delo? Zaradi nepopisnih težav, ki jih v Slovenskih Konjicah povzročajo stebrički v starem mestnem jedru, iščemo kandidate, ki bi se za pošteno plačilo (keš na roko, anonimnost zagotovljena) dnevno zaletavali v stebričke, dokler ti ne omahnejo. Zamenjava dotrajanih stebričkov namreč v proračunu ni predvidena, zato bodo izbrani kandidati rešili občino dodatnih stroškov, občane jeze in parkirnih muk, njihove avtomobile pa nepotrebnih prask. Ponudbe pošljite pod šifro: Naj živi neomejeno parkiranje!

REMONT
Vse novo.
www.remont.si
remont@remont.si
03 426 41 00

NAŠ GLAS

radio VELENJE

ŠTORE STEEL

Šentjurski kurjači

Podrli drevesa, da bodo lahko zakurili mestno ognjišče

Šentjurčani so se zadnji dve leti decembra greli ob mestnem ognjišču. Tistim bolj zmrzljivim je na Mestnem trgu nudil prvo pomoč še bližnji šank s kuhanim vinom in čajem, da je bilo toplo tudi pri srcu, pa so poskrbeli lokalni kulturniki, ki so prišli katero zapet ali zaplesat. Kaj pa letos? Zaloge drv so pošle in mrzlično so iskali, kje poceni ali še bolje, za boglonaj, dobiti les za kurjavo.

Kakšen srčen donator se kljub več pozivom in prošnjam ni javil, zato so sklenili, da bo pač padlo nekaj občinskih dreves. »Če je Krpan za en ubogi kij posekal cesarsko lipo, se pa tudi ne bo svet podrl, če mi podremo nekaj dreves, da bo ljudstvo na toplem žuralo,« je sklenil občinski dvor. Ob vsej obremenjenosti občinskih uslužbencev s pomembnejšim delom ni bilo časa pretirano analizirati, katera drevesa naj padejo. Tudi občinskemu svetu te naloge niso zaupali, saj bi se gotovo našel kakšen preveč zeleno in okoljsko usmerjeni svetnik, ki bi iz podiranja dreves naredil cel halo. Da niti ne pomislimo, kakšno bi zganjali mediji! »Bolje, da jaz zakurim občanom na Mestnem trgu, kot da iz zamere oni zakurijo meni pod ritjo,« je morda razmišljal župan Marko Diaci, pogledal skozi okno svoje pisarne in prst usmeril mimo občinskega dvorišča, proti potoku Pešnica. »Kar tale drevesa podrite, kolikor jih pač rabite, saj so že malo stara.«

In drevesa so padla.

Potem pa so, le nekoliko razžagana, za nekaj tednov ostala na tleh. Ker, glej ga zlomka, spet ni bilo dovolj prijaznih občanov, da bi naredili drva in jih prenesli nekaj metrov do mesta, kjer naj bi konec leta zagorelo praznično ognjišče ... Javnosti ni znano, ali je to na koncu storil kar sam župan iz velike želje, da občanom vendarle zagotovi lep in topel december. Šušlja se tako. Dela so opravili dobesedno čez noč, županu naj bi pomagali direktor občinske uprave, direktorji šentjurskih javnih zavodov, pa tudi nekaj vidnih podjetnikov. Morda jih srečamo ob prižigu ognjišča. To bodo tisti, ki bodo najbolj ploskali.

Popravljeni reki

- Osel gre samo enkrat na led. Slovenci pa v vsakem volilnem letu.
- Ne sprašuj, kaj lahko država naredi zate, ker je bolje, da tega ne izveš.
- Državam, ki imajo našo mladino, se ni treba bati za prihodnost.
- Papir prenese vse. Volivci pa še več.
- Večkrat ponovljena laž postane volilni program.
- Delo je ustvarilo človeka, zdaj ga pa vedno težje preživlja.
- Laž ima kratke noge. Živi pa na veliki nogi.
- Pravica je slepa. Zato tako težko najde pot do navadnih državljanov.
- Pametnejši popušča dokler ga ne sreča pamet.
- Cilj opravičuje sredstva. Nam pa zmanjkuje sredstev.

IQ populi

Volitve so inteligenčni test. Vsakič pokažejo, kako neumni so volivci.

Dediščina

Državni dolgovi so kot ljudsko izročilo: prenašajo se iz roda v rod.

Avkcija

Volitve so javna dražba bučnic, ki poteka po načelu slišano - kupljeno.

»Pristojnosti in delovne obremenitve so v našem podjetju transparentno in pravično razdeljene. Delavci imate dolžnosti, mi menedžerji pa nosimo breme pravic.«

Kam s Kidričem?

Stroka opozarja, da ga bo težje sneti kot Kardelja

Potem, ko so izpred šole v Rogatcu odstranili kip Edvarda Kardelja, so se v Rogaški Slatini spet začeli spraševati, kaj naj sami naredijo s svojim Kidričem. Leta, ko je bilo zelo „in“ odstranjevati pomnike polpretekle zgodovine, so zamudili. Zdaj pa, ko so sosedje ravno z izdatno pomočjo domačinke iz Rogaške Slatine odstranili zadnji ostanek gnilega socializma, je vprašanje spet postalo aktualno.

V dilemi, kaj storiti, so nekateri predlagali poizvedovalni referendum med občani. Vendar so po temeljitem razmisleku ugotovili, da bi tak referendum gotovo zanetil nove ideološke spopade, razdelil ljudi in s tem sfižil dobronamerno pobudo tistih, ki jih moti vse, kar – pa četudi samo po imenu – spominja na bivši režim. Svojo pobudo so zato želeli postaviti na mnenje neodvisne stroke. Tega so naročili na Zavodu za raziskavo trdnosti foteljev in drugih materialov in konstrukcij (ZRTFDMK). Njegova analiza je pokazala, da imata rogaški in slatinski vizionar nekaj skupnih značilnosti. Prvemu so srali na glavo golobi in druga leteča perjad, slatinskemu pa to delajo nezadovoljni in nehvaležni občani. Oba sta zato vsak po svoje moteča za okolje. Analiza materialov pa je pokazala tudi pomembne razlike. Kardelja, ki je stal na prostem, so zaradi vremenskih vplivov in dotrajanosti materiala razmeroma lahko sneli s podstavka. Pri Kidriču pa bo to veliko težje, ker vedri pod streho ter je nekaj let manj in zato veliko bolj trdno prilepljen na fotelj v občinski stavbi. Strokovnjaki zato predlagajo, da pobudniki Kidričeve odstranitve počakajo še kakšno leto , da bo vezivo popustilo, ali pa bo tudi njegov »podstavek« razrahljala kakšna ujma.

Nekateri pobudniki odstranitve so se ob prebiranju tega mnenja držali za glavo, drugi pa so se privoščljivo muzali, ko so ugotovili, da so eksperti ZRTFDMK očitno malo pomešali stvari in namesto Kidriča, ki stoji pred stavbo zdraviliške terapije, vzeli pod drobnogled tistega, ki sedi v županski pisarni. Tega bodo pa vendarle raje pustili pri miru – vsaj do novih volitev.

Žalec
V OBJEMU ZELENEGA ZLATA

Turistična agencija Kozjanska Sotla

vabi na nepozabno luksuzno križarjenje po Vonarskem jezeru

S čolni, kanuji in splavi boste lahko izživeli svoje pomorske sanje. Peš boste zavijali med krošnjami dreves ter občudovali bogato floro in favno. Privezi vas čakajo pri novozgrajenem naravovarstvenem centru Sotla, od koder je čudovit razgled na trate jezera. Na hrvaški strani vas čaka pravi adrenalinski park. Tam uredijo vse. Po potrebi voda tudi „uz brdo“ ali po naše „v breg“ teče. Lokalno kulinariko sestavljajo ekološko pridelane jezerske povrtnine. Naše svetlo vodilo so besede premierja Šarca: „Treba se je nehati spraševati, ali je voda v jezeru, in kako topla je, ampak je treba preprosto skočiti.“

Za vse, ki imajo vseeno predsodke pred plavanjem na suhem, je kopanje za zdaj mogoče le v protestnem lavorju pred parlamentom. Bademajster je tokrat župan Peter.

Skeptik

Kdor trdi, da pri nas ne bi moglo biti slabše, kot je, neupravičeno dvomi o sposobnosti vlade.

Kadrovski paradoks

Minister Počivalšek nam obljublja nova delovna mesta, naša podjetja pa morajo že za zapolnitev obstoječih uvažati tuje delavce.

Uživači

Politiki pri nas ne uživajo ugleda. Znajo pa uživati.

Kovintrade

mrežni podjetniški inkubator
Vrelec d.o.o.

Prvomajska 35
3250 Rogaška Slatina

Tel.: +386 3 6202602
Fax: +386 3 6202601
info@inkubator-rs.si
www.inkubator-rs.si

ece | Energija prihodnosti

TURISTIČNA ZVEZA SLOVENIJE

Ligaši

Celjska sodna palača se ponaša z novo togo – pardon, fasado. Malo manj pa se lahko pohvali z učinkovitostjo in sodbami tistih, ki v njej v sodniških togah delijo pravico. Eni - pa ne samo oproščeni lumpi - se njihovim sodbam smejijo, drugi pa se nad njimi zgražajo in ugotavljajo, da imamo pri nas poleg drugorazrednih državljanov tudi drugo- in tretjeligaške sodnike. Takšni pa bolj težko pridejo do živega prvoligaškim kriminalcem in njihovim jezičnim dohtarjem.

Prostorska stiska

Naši zapori so polni. Potrebno bo odpuščanje obsojencev, po možnosti iz krivdnih razlogov, da ne bodo mogli zahtevati odpravnin.

Rokomavhi

Kot da se vračamo v čase Robina Hooda ali našega Guzeja. Tatvine niso več nekaj močno obsojanja vrednega. Vendar zdaj to velja le za tiste, ki kradejo na veliko.

To ni pošteno:

policija me je ustavila zaradi preverjanja ustreznih gum; kaznovala pa zaradi vinjenosti!

Nagradni razpis

NAJPAMETNEJŠI ŽUPAN SAVINJSKE REGIJE

za najbolj pametnega župana. Župani se za laskavi naziv ne morejo prijaviti sami, tudi bralci jih ne morejo kandidirati, upoštevali bomo samo prijave, ki jih bodo poslale njihove soproge.

Žirija Pipca bo prijavljene župane ocenjevala po naslednjih merilih:

1. Da župan ni butast.
2. Da tako misli tudi njegova žena.
3. Če je že butast, da se tega zaveda.
4. Če se ne zaveda, da je butast, bo o številu točk odločalo število občanov, ki v obupu nad njim jokajo.
5. Kandidat mora biti še živ, saj bi v nasprotnem primeru žirija ob štetju točk iz točke 4. lahko naštela premalo točk.

Cenjene gospe županje oziroma soproge županov prosimo, da predlogom za kandidaturo svojih soprogov priložijo potrdilo svojega lečečega zdravnika, da niso trape.

Ni res:

... da so volivci ovce. Ovce strižejo samo enkrat na leto.

... da naše javne finance niso uravnotežene. Vlada je zadolžila državo na vseh možnih koncih.

... da s privatizacijo zamujamo. Saj niti država ni več v državnih rokah.

... da se politiki ne zavedajo pomena obrti. S svojim zgledom nam vsak dan dokazujejo, da je od najstarejše obrti mogoče dobro živeti.

... da je za vse, kar je pri nas narobe, kriva vlada. Nasprotno: vlada je za vse to zaslužna.

Za več varnosti

Člani Moto Easy Rider Kluba Odprto Celje so se odločili neprostovoljno prispevati k osveščanju za več varnosti v prometu. Že od jeseni se s svojimi motorji, v katere ne natočijo goriva, pojavljajo na parkiriščih trgovskih središč, sedijo na jeklenih konjičkih in se smejijo. Njihov predstavnik je za Pipca povedal: »Če nočeš nikamor priti, se ne smeš nikamor peljati.«

Palčke za cenejše življenje

Velenjska občina, ki je znana po socialnem čutu za svoje občane, se je odzvala tudi na lastniške spremembe v Gorenju. Za tamkajšnje delavce in druge domačine bo organizirala brezplačne tečaje za uporabo kitajskih palčk kot jedilnega pribora. Zaposleni se bodo tako lažje vključili v novo korporativno kulturo v Gorenju, strokovnjaki za življenjski standard pa opozarjajo tudi na racionalni vidik uporabe palčk pri jedi. Z njimi je namreč poraba hrane manjša kot pri zajemanju z žlico ali vilicami, to pa prispeva k znižanju življenjskih stroškov.

»Ponosni smo na visoko stopnjo varnosti našega zapora. V zadnjem letu so nam iz njega pobegnili le trije pazniki in niti en kaznjenec.«

VELENJE

MESTNA OBČINA
VELENJE

ponosni zmagovalec slovenskih tekmovanj
v urejenosti za leto 2019

SLOVENIA GREEN DESTINATION Silver

in nosilec certifikata

SLOVENIA GREEN DESTINATION - SILVER

info@velenje.si / www.velenje.si

Kekčeve ukane

Ljubitelji žogobrca v Sloveniji pričakujejo novo pravljico

Potem, ko se slovenska nogometna reprezentanca spet ni uvrstila na veliko tekmovanje, je v krovni organizaciji prišlo do tektonskih premikov. Po ukazu novoustanovljene YUEFE, organizacije, ki nadzoruje nogometno dogajanje v ex- jugoslovanskem delu Evrope, so na vse bolj sončni strani Alp morali nujno ustanoviti organ, ki bo odslej skrbel zgolj za slovensko člansko reprezentanco ločeno od ostalih selekcij. Rodila se je Slovenska žogobrcarska brezveza (SLOŽOBR).

Predsednikoval ji bo strokovnjak za (pre)prodajo osebnih dokumentov Radensko Muljatović, ki je nemudoma napovedal menjavo na selektorskem položaju. Namesto aktualnega selektorja naj bi našo izbrano vrsto že kmalu po novem letu vodil njegov daljni sorodnik Kekec! Pipec prvi objavlja ekskluzivni pogovor z bodočim kapitanom naše nogometne barke.

Gospod Kekec, glede na to, da vas v nogometu doslej sploh ni bilo zaznati, so te govorice naletele na precej mešane odzive. Vas to moti?

Sploh ne vem, od kod vam ta informacija, to so natolcevanja! S predsednikom SLOŽOBR Muljatovićem sva se srečala na kislem mleku v dolini Trente in iz tega je nastal cel halo. Nikakor ne želim pri delu ovirati svojega sorodnika, ki je bil doslej selektor.

Ampak v uredništvu smo dobili namige o tem, da boste kmalu prevzeli vodenje reprezentance ...

... Ja, vi ste »naj bi – bojda – menda« cajteng! Verjemite, da ni v teh govoricah prav nič resnice, kar vprašajte bodočega pomočnika reprezentančnega selektorja.

Kdo pa je to?

Rožle.

Torej ... Rožle naj bi bil vaš pomočnik?

Spet izmišljotine! Rožle bo zadolžen zgolj za psihološko pripravo, saj sem po temeljiti analizi prejšnjih reprezentančnih tekem ocenil, da potrebujemo nekoga, ki bo na naše nogometaše prenesel izkušnje, samozavest, smelost, pravo športno predrznost.

Kdo pa je pripravil prej omenjeno analizo?

Kdo vendar? Najboljša na tem področju, Mojca! Nova asistentka, ki zna izvrstno opazovati postavitve na igrišču. Ima odličen pregled nad igro in bo še en nov obraz v naši reprezentanci.

A se vseeno zdi, da so naši fantje telesno preslabo pripravljeni, tega najbrž ne morete zanikati, ali pač?

Tudi za to imam rešitev, s katero bom zaokrožil strokovni štab. Gre za izkušenega Kosobrina, ki bo mehkužne profesionalce vodil na vseh kondicijskih treningih.

Vratarju bo moral prizanesti, mar ne?

Izmed vseh slovenskih nogometnih strokovnjakov sem živel najbližje oblakom, zato bom z vratarjem delal sam, v rokavicah.

Kaj reči ob koncu? Srečno, Kekec!

Na potrebujem sreče! Po zagotovilih nekega Čefurina, ki ima bojda dobre veze v evropskem žogobrcu, bomo po žrebu prišli v skupino z reprezentancama, ki naj bi ju po mojih informacijah prevzela Pehta in Bedanc. Oba bom ukanil! Z njima imam dobre izkušnje, za nameček nam bo verjetno sodil Dajmi Sodvina, moj dober prijatelj.

Vse bolj se zdi, da ste praktično že selektor, čeprav ste sprva to zanikali ...

Mouč, ejga!

Pirov poraz

Trener RK Celje Pivovarne Laško Tomaž Ocvirk je po nič presenetljivo izgubljeni tekmi proti Elverumu s 27 proti 36 v izjavi za Pipca povzel razloge: »Na začetku nas sploh ni bilo na igrišču, ker smo ravno odprli gajbo piva. Ko smo prišli na igrišče, se je Elverum že odlepil in se nam ni ljubilo, da bi ga lovili in lepili nazaj.«

Darežljivi knapi

Zgledi Luke Dončiča v ameriški košarki vlečejo tudi v domačem nogometu. Nogometaši velenjskega Rudarja so dosegli zavidanja vreden statistični uspeh, ki ga doslej ni imel še noben domač nogometni kolektiv – v 21 srečanjih jesenskega dela prvenstva niso želeli niti enkrat zmagati in so nasprotnim moštvom podarili 44 točk. Nogometna zveza Slovenije bo Rudarju dodelila priznanje za humanitarnost.

Smuk mimo kur

Najboljši celjski smučar Martin Čater je na smuku v Lake Luisu obvozil trop košut in na cilju povedal, da je tega vajen iz otroštva: »Ko sem smučal z Grmade v šolo na Polule, sem se izogibal kuram pri hiši, kjer so živeli bratje Šrot.«

»Dejmo, backi mevžasti, malo bolj živo trenirat! Če še proti Bedancu popušimo, bomo pa res v sramotnem breznu.«

Luka bo figo pomagal

Ata Dončić ni bil prava rešitev za šentjurski košarkarski hram

Se še spomnite evforije leta 2015, ko sta v finalu državnega prvenstva v košarki igrala Rogaška in Šentjur? Marija se je prikazala Šentjurčanom, ki so v vitrino v svoji klubski sobici v šolski športni dvorani v Hruševcu postavili pokal državnega prvaka. V tisti zlati sezoni je dvorana pokala po šivih, ljudje so se tepli za vstopnice, še za novinarje, ki so prišli tudi iz Ljubljane, je skoraj zmanjkalo prostora. Pa si je župan Marko Diaci zadal cilj, da zagotovi večje tribune. »Saj dvorana je tudi že stara. Več kot 20 let ima! Najbolje, da zgradimo kar novo,« je sklenil.

In zdaj išče osem milijonov evrov. Že prejšnja šolska in športna ministrica Maja Makovec Brenčič mu je dala košarico, tudi njen naslednik Jernej Pikalo je rekel »Jok!«, Evropa pa tudi noče objaviti kakšnega razpisa.

Sebi do nove dvorane in županu do točk pri volivcih je poskušal pomagati kar košarkarski klub. V Šentjur je za trenerja članske ekipe zvabil Saša Dončića, očeta košarkarskega asa Luke Dončića. Računali so, da se bo sinu, ki čez lužo v ligi NBA služi mastne milijone, ata zasmilil, češ da v dvorani, v kateri je mrzlo in ki ji pušča streha, pa res ne more delat, in bo morda fotru poslal kakšen ček za novo dvorano. A pozabili so, da odnosi med slavnim sinom in očetom niso najbolj rožnati in da Luka bržkone pojma nima, da njegov oče sploh ima službo v Šentjurju. No, pravzaprav je nima več. Vodstvo kluba ga je odslovilo po zgolj treh mesecih, ko se ni uresničil niti načrt B: da bo Dončić že zaradi priimka v dvorano znova privabil množice navijačev in da bodo z njimi prišli tudi kakšni sponzorji. A dvorana ne poka po šivih, kot je leta 2015. In kar je še huje: počilo je med vodstvom kluba in Šentjurskimi vitezi, ki zato kuhajo mulo in ne prihajajo več na tekme. Iz te moke torej ne bo kruha, nove dvorane v Hruševcu pa očitno do konca tega županovega mandata tudi ne. Sploh potem, ko tudi šentjurski poslanec Robert Polnar pri sprejemanju državnega proračuna ni podprl amandmaja o gradnji dvorane.

Županska olimpijada

Prenos tekme v živo:

„Spoštovane in spoštovani! Spremljate napeto tekmo med našimi priljubljenimi župani v tem, kdo ima najdaljšega, največjega in kdo je najhitrejši. V kategoriji najhitrejših se potegujejo žalski Janko Kos, pa prvi mož Podčetrtka Peter Misja, ki z bokom že (prav nešportno) odriva svojega soseda, slatinskega župana Branka Kidriča. Malo bolj na strani se drži zreški župan Boris Podvršnik, ki nekako ne daje vedeti, da je resnično zainteresiran. Ali pa ima v žepu kakšnega drugega aduta ... Kakorkoli, peti v tej disciplini je še celjski župan Bojan Šrot, ki mu je sicer precej izpod časti tekmovati za lovorike, ker mu po 20 letih županovanja itak vse že avtomatsko pripadajo. A kot je slišati, ga k takšnim tekmovanjem, ki dodatno dvigujejo ugled, priganja, no, spodbuja, njegova žena, ki si s promocijo v Celju služi kruh.

Začelo se je! Neverjetno, ampak z idejo Hopslandije se je v ospredje povsem prerinil Kos, takoj za petami mu je Šrot s tibetanskim visečim mostom. Počakajte, počakajte! kakšen preobrat! S češkimi kopačkami je mednju pritekel Podvršnik in s Potjo med krošnjami gladko zmagal. Sodniki, med katerimi ni manjkal prvi celjski gasilec Janko Požežnik, so mu skoraj nedvoumno priznali, da je bil definitivno najhitrejši. Ko so preračunali velikost stolpa, ki stoji na omenjeni poti, pa so mu priznali tudi, da ima najdaljšega. Na takšno odločitev se je takoj pritožil Misja. Trdil je, da je treba Podvršnika diskvalificirati, ker se kiti s tujim perjem, saj najdaljši ni niti njegov. Ker stolp, ki so ga postavili v Podčetrtku, je pa čisto njegov. Ob tem, kot slišimo, žuga še s svojim Počivalškom. Strasti gre urejat Požežnik. Razlaga jim, da so včasih stvari res lahko zelo relativne. Kot denimo vprašanje, ali je njegov žep poln ali prazen. Velik ali majhen. Dostopen ali nedostopen ...

A medtem, ko Požežnik še kar niza primerjave o žepih, se je na igrišču spet vnelo. Mirnemu Kidriču je prekipelo! In na koga se vsaja? Tega tekmovalca ni na seznamu ... Kaj ni to vitanjski župan Slavko Vetrih? Zaradi poprej izmaknjenega mu mandata je na tekmo malo zamudil. V kategoriji največjih (ne)umnosti je bil poprej Kidrič s sončnim nadhodom, kristalnim stolpom in ogrlarskim centrom sam, sedaj pa mu načrte namerava prekrižati Vetrih z novo idejo o nebeški lojtri. Gre za nadgradnjo pokopanega Ksevta, ki bi ga spet postavila ob bok županom z največjimi idejami. Aačih! Se opravičujem, vendar to perje me žgečka pod nosom. No, kot vidim, so spet poklicali glavnega sodnika. Medtem, ko bo ta v sklopu mediacije spet odvrtel številne primerjave o različnih žepih, pa si oglejmo oglase.«

HUMORESKA: Popust na izbrane izdelke

Gospod Jaka je ta dan spet upravičil svoj priimek. Jaka Zadovoljnik je namreč spet imel svoj dan, kot radi rečemo. Veselo je korakal po hodniku trgovskega skoraj velecentra in si požvižgaval. Mnogim ljudem, ki so v sebi preračunavali, kaj si lahko za svoj denar ta dan privoščijo, se je to malo čudno zdelo; ozirali so se za jim, dokler se ne obrnil in se zagledal v izložbo.

Gospoda Zadovoljnika je bolj kot ozirajoči se ljudje pritegnil napis na trgovini s konfekcijo: POPUST NA IZBRANE IZDELKE!

Še preden je vstopil, si je ogledal srajce, jopiče in druga oblačila, ki so v izložbi vabila ljudi. Ljudje, ki so bili blizu njega, so ga slišali, da je nekaj zamrmral, potem pa stopil v prodajalno.

»Saj smem?« je vljudno nagovoril prodajalko.

»Seveda, seveda, kar izvolite. Le še danes imamo akcijo. Popust na izbrane izdelke! Kar izberite si. Kar vam bo všeč, pa prinesite sem na pult,« ga je podučila prodajalka.

»Zelo prijazno od vas,« ji je z nasmeškom odgovoril in se odpravil proti zloženim in obešenim oblačilom. Najprej ga je pritegnila srajca. Doma je sicer imel že dve, a kakšna še prav pride, je razmišljal. Izbral je lepo pisano, za katero je vedel, da ženi ne bo všeč, a sprijaznil se je že s tem, da imajo ženske pokvarjen okus za oblačila. Odnesel jo je na pult k prodajalki.

»Za začetek tole. Pa bom še izbral.«

»Kar, kar. Izbira je velika!« ga je opogumljala.

Spet je odšel na nakupovalni lov. Čez čas je na pult prinesel še dvoje hlač, jopič in suknjič. Očitno je imel svoj dan. In če je še res zadnji dan popustov ... Ugodne cene so ga kar posrkale. Ko je imel že visok kup izbranega, je zadovoljno rekel: »No, zdaj pa izračunajva!«

Računala je seveda le prodajalka. In naračunala toliko, da je celo gospoda Jako Zadovoljnika minila dobra volje.

»Kaj, toliko!?« se je na glas začudil. »Saj imate vendarle popust!«

»Seveda ga imamo! Ampak ne na vse izdelke. Samo na izbrane!« je bila odločna prodajalka.

»No, in zakaj torej niste upoštevali popusta pri mojih izdelkih?«

»Ker niso vsi na listi izbranih!« je bila prodajalka že malo nejevoljna.

»Na kakšni listi, zaboga!« se je že malo razjezil Zavodoljnik, čeprav to ni bila njegova navada. »Na vaših lepakih piše POPUST NA IZBRANE IZDELKE. In jaz sem vse te izdelke izbral! Torej so izbrani izdelki in zanje velja popust.«

Še ko je prodajalka njegove izbrane izdelke spet zlagala na police mu je nekaj razlagala o njihovi listi izbranih izdelkov s popustom, a Zadovoljnik je ni več poslušal.

»Drugič pa bolj jasno napišite, da bomo vsi razumeli!« je še dajal, in ko je bil spet na hodniku si je spet začel veselo požvižgavati. Tudi zato, ker je veliko prihranil. Potem ga je skoraj primamil reklamni lepak na drugi prodajalni: POPUST NA DOLOČENE IZDELKE!

Le katere bi si določil za popust!?

Umetna inteligenca

Svetnica in podžupanja Celjske županove liste Simona Oset-Hliš in Breda Arnšek sta v ženskem klubu stranke zagnali akcijo za umetno barvno koalicijo intelektualk. »Imamo že blond in rdečo, iščemo še eno modro, vendar direktorica uprave Ingrid Mastnak ne pride v poštev,« je povedala Arnškova.

Leva koalicija

Mestna knjižničarka Mateja Žvižej je pod svoje okrilje sprejela z občine odpuščenega Sandija Sendelbaha iz Odprtega Celja in opuščenega podžupana Marka Zidanška iz SLS: »Z njima imam velike načrte. Ustanovila bom Levo koalicijo – jaz bom levičarka, ona pa bosta levaka. V Levici imamo posluh za reveže.«

Miklavžev direktor

Iz arhivov Pipca smo izbrskali fotografijo upokojenega bivšega župana in direktorja Kulturnega doma Šmarje pri Jelšah Jožeta Čakša. V Miklavža našemljeni Čakš je svojega naslednika, novega direktorja Marka Samca, že v njegovi mladosti prinesel v kulturni dom in si ga dal na kolena, Samec (levo) pa je jokal.

Ukinitev časopisov

Župani bodo siti, uslužbenke so že zdaj vesele

Ministrstvo za kulturo je po proučitvi pritožb zaradi strankarskih in občinskih časopisov, ki so financirani iz proračunov in iz tujine, ugotovilo, da v Sloveniji drugih časopisov ne potrebujemo. Zato je odredilo, da je od 1. januarja 2020 prepovedano izdajati časopise, ki se financirajo s prodajo oglasnega prostora in naklade.

Nova odredba o medijih predvideva, da lahko časopise izdajajo samo občine in politične stranke. Za osrednje dnevnike Delo, Večer in Dnevnik prepoved stopi v veljavo šele leta 2021, saj minister za kulturo Zarjan Pozni predvideva, da bodo sami ugasnili. Iz prepovedi izhajanja je zaradi v 55 letih izkazane politične korektnosti do vsake oblasti izvzet tudi Pipec.

Na našem širšem območju lahko bralci po letu 2021 pričakujejo štiri časopise. V Celju bo redno izhajal Mestni čaropis, v Šoštanju šoštanjski Fata-List, v Žalcu bodo Utrip Savinjske doline preimenovali U-Tri-P, v Vojniku pa se bo občinsko glasilo namesto Ogledalo imenovalo Občilo. Žal bo Pipec izhajal samo do takrat, ko bodo člani uredništva pomrli, saj na trgu dela ni prostih novinarjev, ker so vsi na borzi dela.

Prvi odzivi županov na odredbo so pozitivni. Osebje njihovih kabinetov, kjer pišejo občinske časopise, je navdušeno. Uslužbenke, ki vanje dopisujejo, razlagajo, da so osrednji dnevniki o njihovih županih samo lagali, kar jim bo preprečeno. Uredništvo Pipca se zgraža nad protesti novinarskih združenj.

Nagradni razpis

Iščemo najboljšega bralca

Ker je pred leti žalostno propadla akcija našega pokojnega sotrudnika Draga Hribarja za izbiro najboljšega pacienta celjske bolnišnice, saj niso našli nikogar, ki nikoli ni bolan, uredništvo Pipca objavlja akcijo

NAJBOLJŠI BRALEC SLOVENSKIH ČASOPISOV

Za najboljšega bralca časopisov morajo kandidati izpolnjevati naslednje pogoje:
1. Da nikoli ne berejo dnevnih časopisov.
2. Če jih občasno že berejo, da jih izključno zjutraj na školjki.
3. Če imajo ob sebi časopis tudi v drugih prostorih, je dopustno samo pokrivanje čez trebuh na kavču po nedeljskem kosilu.

Spored TV CE-PIP

0.00 Včeraj ste zamudili I
1.00 Reklame
1.15 Včeraj ste zamudili II
1.30 Reklame I
1.50 Včerajšnje reklame
2.00 Prva poročila
2.25 Sporočilne reklame
2.40 Iz dela Državnega zbora
Vmes izborne reklame
3.40 Reklamna oddaja: Predstavniki strank poročajo
6.00 Druga poročila
6.30 Reklamna sporočila
7.00 V metropoli dogaja
Vmes reklame državnih podjetij
9.00 Glasba za oddih
Vmes vzdihajoče reklame
11.00 Včeraj ste jih zamudili (izjave poslancev)
Vmes reklame
13.00 Reklamni blok
Vmes poročila
15.00 Vesti iz periferije
Periferne reklame
17.00 Soočenje voditeljev strank
Reklame s komorno glasbo
18.00 Reklamni blok
18.30 Reklame na kratko
19.00 Večerni dnevnik
Vmes reklame od tu in tam
20.00 Večerna poročila
Reklame za lahko noč
21.00 Šport
21.30 Reklame športnikov
22.00 Glasba z vseh vetrov
23.00 Tema dneva: Zakaj toliko reklam?

PIPEC, dominantni medij v službi smešne resnice

Letnik: 56, številka: 51

Izdaja: Društvo novinarjev Slovenije - Aktiv Celje, Prešernova 19, Celje
Upravlja in opravlja uredniški odbor: odgovorni urednik Franček Kramer, člani Miran Korošec, Špela Kuralt, Brane Piano, risar in naročilopodobar Bori Zupančič
Računalniška obdelava: Andrej Mohorič, Igor Šarlah
Tisk: DELO d.o.o., Tiskarsko središče, Slovenčeva 19 A, 1000 Ljubljana

Trojica za Pipca

Uredništvo se zahvaljuje oglaševalcem, ki so omogočili izid, podpornikom, ki so anonimno darovali denar za izid ter vsem, ki dobro mislijo, čeprav tega ne pokažejo. Posebej bi se radi priliznili ministru Zdravku Počivalšku, saj je še čas, da nam pošlje zabojček ali dva buteljk, lahko tudi pivo, Izidorju Krivcu iz Mesnin, če bo do praznikov doniral kakšen pršut in Francu Pangerlu iz Celjskega sejma, če bo za uredništvo zastavil dobro besedo pri damah. Dostaviti na naslov: Uredništvo Pipca – Caffe Štenga, Gledališka ul. 2, 3000 Celje (prevzame lahko Betka).

PISMA SRALCEV

Kdo je zmagal?

Dragi Pipec, tebi pišem, ker nimam drugega. Emajl na Pionirski list mi zavrača. Jaz ne vem, koga naj vprašam: Kako je bilo med svetovno vojno? Učiteljica v šoli nič ne pove, če vprašamo. Ravnatelja so zaprli, ker je v Novicah pisalo, da je gledal učenke.

Mene zanima, kako je bilo med drugo svetovno vojno. Vem vse o bitkah v Mezopotamiji, o Troji in Napoleonu, o drugi vojni pa ne vem. Dedek je pravil, da je bilo v partizanih hudič, zdaj pa nič več ne pove. V njegovi komodi sem našel fotko iz 26. 4. 1941 (piše zadaj). Na fotki ima dedek plašč in škornje. S Hitlerjem se sprehaja po Mariboru. Eno roko ima dvignjeno v zrak. Dedek. Na rokavu ma trakec s križekom. Ko sem dedka vprašal, je rekel, da je bilo tako. Hitler rekel, da bo Štajerska nemška, dedek je pa dvignil roko in je zavpil: »Moment mal!«

Mamica kuha in nič ne pove. Ati mi navije ušesa, če vprašam, kdo je v svetovni vojni zmagal. Ko sta zaspala pred televizijo, sem gledal gospoda Množino in eno staro gospo iz Argentine. Je rekla, da so zmagali njeni sorodniki. Jim je bilo mogoče nerodno, pa so zato so šli v Argentino? Ampak Mihec mi je povedal, da to ni res, da so zmagali partizani. Ne vem, če pa je Sibila rekla, da so zmagali komunisti. Jaz bi bil vesel, če bi zmagali Nemci. Potem se mi v šoli ne bi bilo treba učiti tujega jezika, saj bi znal nemško od rojstva. Prosim, ljubi ljubi Pipec, objavi v časopisu, kaj je res.

Dimitrij Rupnik - Tinček, 4.a, OŠ Heroja Šlandra, Britof

Odgovor:

Dragi Tinček, Uredništvo Pipca do vprašanja zmagovalca v drugi svetovni vojni žal še ni zavzelo uredniške politike. Pravilen odgovor bomo sporočili v eni naslednjih številk, vendar ne pred volitvami. Do takrat pa ti kličemo »Bog daj! - smrt fašizmu!«

Uredništvo Pipca

Ni jim uspelo ali zahvala pristojnim

Gospod urednik, pozdravljeni. V zadnji številki vašega cenjenega občasnika,za katerega še menda vedno velja, da pride, ko vam pride, ste objavili res lepo zgodbo o naju dveh. Lepo sta napisali, kako so nama z moderno tehniko na našem pokopališču olajšali iskanje najinih zadnjih počivališč. Še posebno, če sva se pri obisku najinih somrtvih, kje zamudila. Prav tako ste zapisali, da se pripravljajo ostri ukrepi proti našim prijateljicam, prijaznim srnam, ki so zelo redke stalne obiskovalke naših grobov. Ko jih niso odgnale tiste maže, je padla odločnejša odločitev. Da bodo pokopališče obdali z ograjo.

Naju in nama podobnim to sicer ne ovira, saj imamo ta privilegij, da za nas ni pregrad in ne mej, kot tudi poje tista lepa slovenska pesem. Bi pa ograja pomenila veliko oviro za naše štirinožne prijateljice. Si lahko mislite, da so domačini premnogih grobov naenkrat brez vseh obiskov! Srne so za nekatere grobove še edine obiskovalke. Že res, da se lotijo tudi rastlinja na grobovih, a le iz nevednosti potrgajo tudi rože. Sicer je njihov namen dober – grobove želijo le opleti, saj raste na njih veliko različnega plevela. Včasih v nevednosti res zgrešijo kak cilj in se lotijo lepih rož, a to je le, kot se lepo po slovensko reče, kolateralna škoda.

Najina zgodba v vašem cenjenem časopisu je očitno pripomogla, da so pri postavitvi ograje le pomislili tudi na te plahe, a čuteče živali. Naj ob tej priliki izraziva protest proti odločitvi odgovornih, ki so v stvarnopravni zakonik, karkoli že to je, umno zapisali, da so živali živa bitja, niso pa čuteča. No, kot zapisano, pri ograjah so le pomislili tudi na te živali. Vsaj na mlajše, ki so živahne in z lahkoto preskočijo dele, kjer so njim na ljubo postavili malo nižje ograje. Pomagajo pa jim tudi mnogi uvidevni ljudje, ki puščajo vrata odprta. Tako so mnogi grobovi na srečo še vedno lepo »pokošeni«, rožice pa primerno prikrajšane. Vsem, ki ste za to poskrbeli, najlepša hvala. Ko boste prišli sem, boste videli, kako lepo je, če imate vsaj kak obisk. Pa čeprav štirinožni.

Še enkrat hvala za prispevek v Pipcu.

Kostko in Pepelko

OZNANILO

Uredništvo Pipca sporoča, da Pipec ne pere možganov in denarja. Cenjene stranke obveščamo, da umazano perilo peremo, vendar ga ne likamo.

EMO NOVUM
SLOVENSKI PROIZVAJALEC EMAJLIRANE POSODE

Industrijska prodajalna
Mariborska 86, Celje
Tel.: 03 42 88 160
www.emo-novum.si
Veseli december presenečenj in ugodnost.
Dobrodošli!
PON.–PET.: 9.–19. ure
SOB.: 9.–16. ure

FRUTAROM
FOUNDED 1933
etol®
since 1924

BSH Hišni aparati d.o.o. Nazarje
B/S/H/
Vsem bralcem želimo vesele božične praznike ter srečno, zdravo in uspešno leto **2020**!

Hišni aparati blagovnih znamk
BOSCH
GAGGENAU
NEFF

VEČER
Časopis, ki mi je blizu.

city center
DESETAK, za vse praznične želje.
10€
Desetak
sedaj tudi spletni nakup Desetakov na
desetak.si

Celjski sejem
Vodilno moderno slovensko sejmišče z več kot 40-letno tradicijo
www.ce-sejem.si
KONGRESNI CENTER CELJE
Z nami do uspešnega dogodka

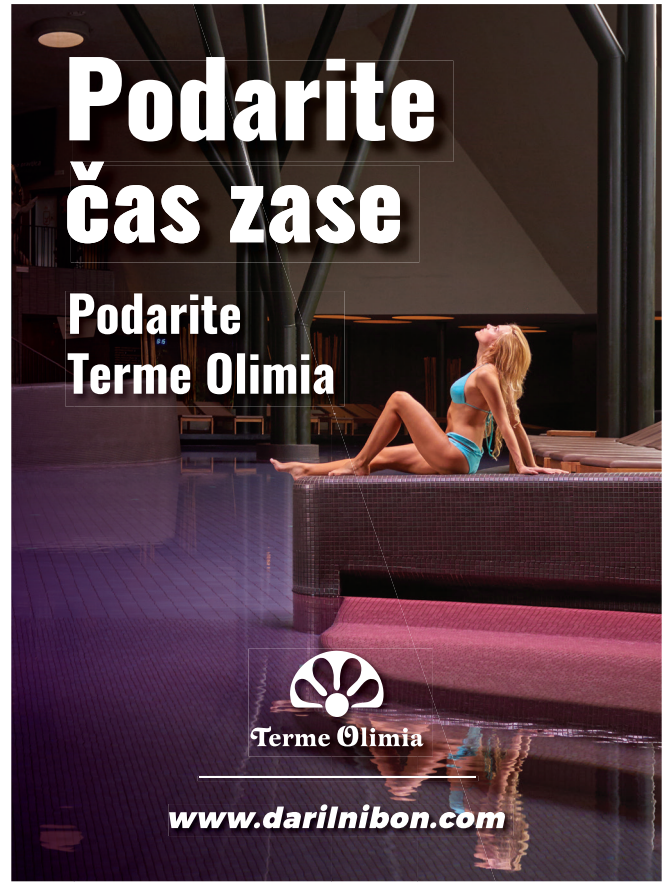
Podarite čas zase
Podarite Terme Olimia
Terme Olimia
www.darilnibon.com

PREVELIK ODPADEK ZA VAŠ ZABOJNIK? ODPELJALI GA BOMO.

simbio
v simbiozi z okoljem

KAJ?
Kavč, vzmetnice, preproge, pohištvo, bela tehnika, orodje, otroška oprema.

KOLIKO?
V velikosti **do 1 m³**.

KAKO?
Naročilnica odvoza kosovnih odpadkov **(www.simbio.si)**, e-naslov **kosovni@simbio.si** ali tel. št. **03 425 64 00**.

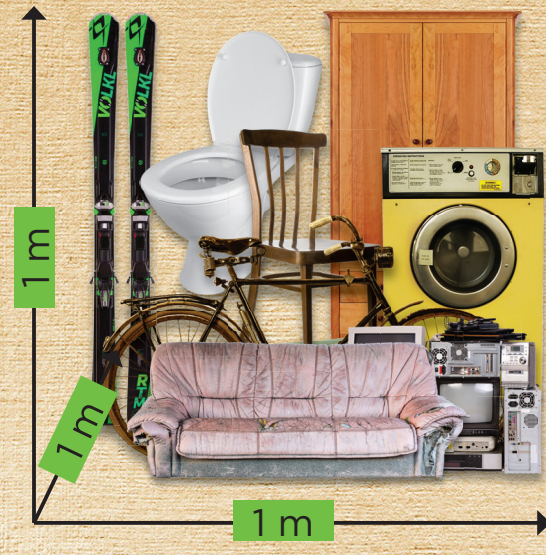

Kosovne odpadke lahko še vedno pripeljete v svoj najbližji **zbirni center**. Večje količine kosovnih odpadkov Simbio odpelje tudi po naročilu, vendar je njihov prevzem in odvoz treba plačati v skladu s **cenikom**.

CINKARNA

www.cinkarna.si

Cinkarna, metalurško-kemična industrija Celje, d.d.
Kidričeva 26, 3001 Celje, Slovenija

- Titanov dioksid
- NANO titanov dioksid
- Predelava cinka
- Proizvodi za kmetijstvo
- Tiskarske barve
- Masterbatchi
- Praškasti laki
- Polimeri
- Žveplova kislina

FANČI
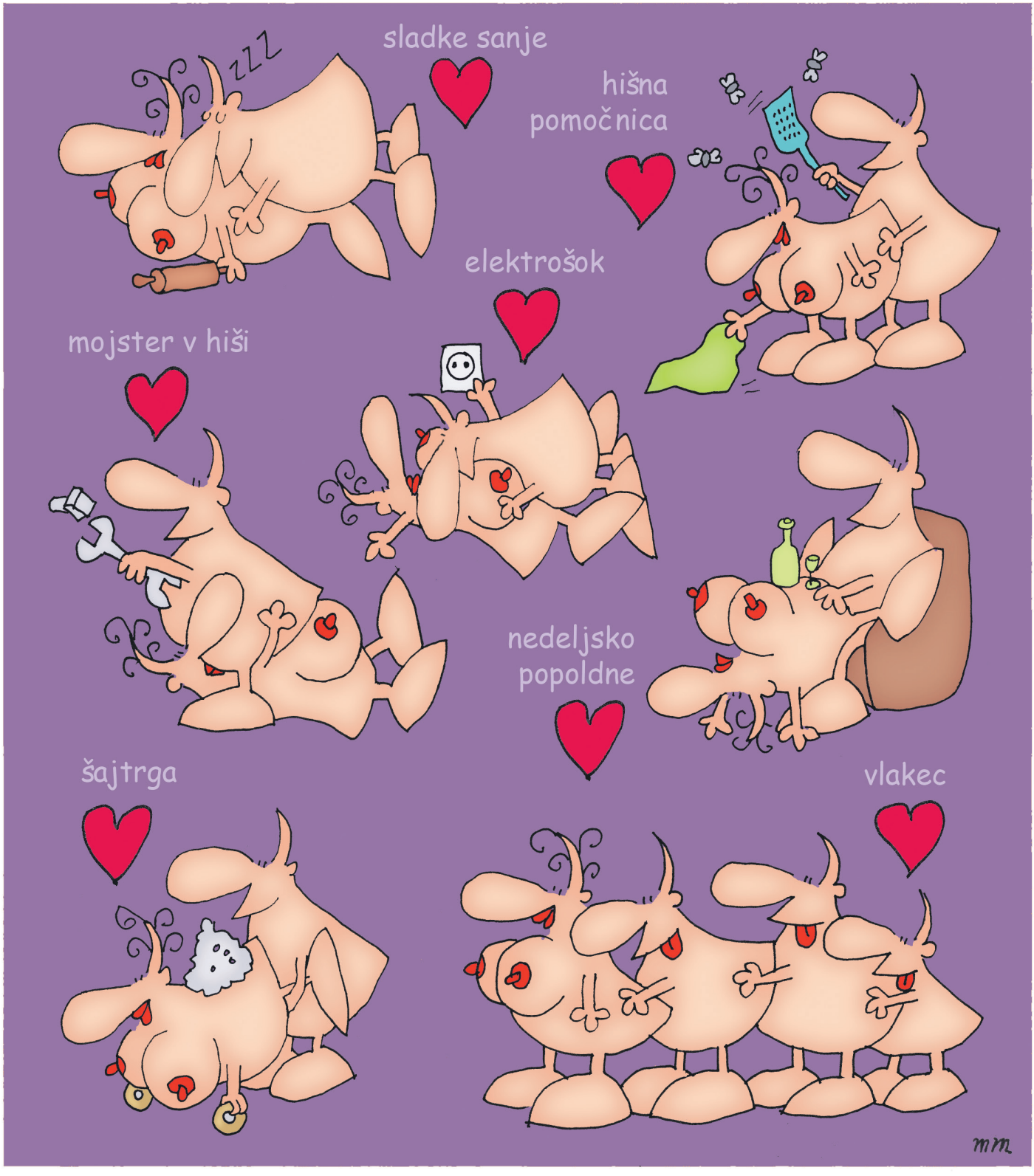
FIGURE VENERIS ZA POPESTRITEV DOMAČE EROTIČNE SCENE